

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

Bryssel, 28. maaliskuuta 2022
(OR. en)

2021/0045 (COD)

PE-CONS 86/21

TELECOM 464
COMPET 914
MI 949
CONSOM 295
CODEC 1659

SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET

Asia: EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS
verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella
(uudelleenlaadittu)

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
ASETUS (EU) 2022/...,**

annettu ... päivänä ...kuuta ...,

verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella (uudelleenlaadittu)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka
ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,
ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,
sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,
ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,
ovat kuulleet alueiden komiteaa,
noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä²,

¹ EUVL C 374, 16.9.2021, s. 28.

² Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. maaliskuuta 2022 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)], ja neuvoston päätös, tehty

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 531/2012¹ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin². Koska siihen on määrä tehdä uusia muutoksia, mainittu asetusta olisi selkeyden vuoksi uudelleenlaadittava.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 531/2012, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2012, verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella (EUVL L 172, 30.6.2012, s. 10).

² Katso liite I.

- (2) Asetusta (EU) N:o 531/2012 on muutettu erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2015/2120¹, jossa vaadittiin poistamaan verkkovierailujen vähittäistason lisämaksut unionissa 15 päivästä kesäkuuta 2017 alkaen edellyttäen, että verkkovierailupalveluja käytetään kohtuullisesti ja että on mahdollista soveltaa verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisen kestävyysliittymää poikkeusmekanismia; tästä verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisesta käytetään myös nimitystä ”roam-like-at-home”, jäljempänä ’RLAH’. Lisäksi komissio teki asetuksen (EU) N:o 531/2012 19 artiklan mukaisesti verkkovierailujen tukkumarkkinoiden uudelleentarkastelun arvioidakseen, mitä toimenpiteitä tarvitaan, jotta verkkovierailujen vähittäistason lisämaksut voitaisiin poistaa. Tämän uudelleentarkastelun jälkeen annettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/920², jonka tarkoituksena oli säännellä verkkovierailupalvelujen kansallisia tukkumarkkinoita, jotta verkkovierailujen vähittäistason lisämaksut voitaisiin poistaa 15 päivään kesäkuuta 2017 mennessä vääristämättä kotimaisia tai vierailuverkon markkinoita.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2120, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, avointa internetyhteyttä koskevista toimenpiteistä ja yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY sekä verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella annetun asetuksen (EU) N:o 531/2012 muuttamisesta (EUVL L 310, 26.11.2015, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/920, annettu 17 päivänä toukokuuta 2017, asetuksen (EU) N:o 531/2012 muuttamisesta verkkovierailujen tukkumarkkinoiden sääntöjen osalta (EUVL L 147, 9.6.2017, s. 1).

- (3) Komissio julkaisi 29 päivänä marraskuuta 2019 ensimmäisen kattavan katsauksen verkkovierailumarkkinoihin, jäljempänä 'komission kertomus', jonka mukaan matkailijat kaikkialla unionissa ovat hyötäneet merkittävästi verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisesta. Matkaviestinpalvelujen, toisin sanoen säänneltyjen verkkovierailuäänipuhelupalvelujen, -tekstiviestipalvelujen tai -datapalvelujen, käyttö unionissa matkustettaessa on lisääntynyt nopeasti ja massiivisesti, mikä osoittaa unionin verkkovierailusääntöjen vaikutuksen. Komission kertomuksen päätelmänä oli, että vaikka sekä vähittäis- että tukkutaso verkkovierailumarkkinoilla on havaittavissa joitakin merkkejä kilpailudynamiikasta, taustalla olevat kilpailun perusedellytykset eivät ole muuttuneet eivätkä todennäköisesti muutu lähitulevaisuudessakaan. Vähittäis- ja tukkumarkkinoiden sääntely on siis edelleen tarpeen, eikä sitä pitäisi lopettaa. Erityisesti komission kertomuksessa havaittiin, että tukkutasolla hintakattojen jyrkkä lasku on osaltaan edelleen alentanut verkkovierailujen tukkuhintoja, mikä on hyödyttänyt verkkovierailuliikennettä nettomääräisesti lähetäviä operaattoreita eli operaattoreita, joiden asiakaskunta kuluttaa enemmän matkaviestinpalveluja muissa jäsenvaltioissa toimivien kumppanioperaattoreiden verkoissa kuin mitä kumppanioperaattoreiden asiakaskunta kuluttaa lähettävän operaattorin verkossa.

Komission kertomuksessa otettiin huomioon Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) suositus, jonka mukaan verkkovierailupalvelujen tukkuhintakattoja olisi laskettava edelleen. Komissio myös analysoi ja dokumentoi tarvetta edelleen laskea verkkovierailupalvelujen tukkuhintakattoja sekä arvioi, millä alennuksen tasolla vierailuverkon operaattorit pystyvät kattamaan tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuvat kustannukset. Komission kertomuksessa viitattiin asetuksen (EU) N:o 531/2012 vaatimukseen, jonka mukaan verkkovierailuasiakkailla on oltava muissa jäsenvaltioissa käytössään samat palvelut samaan hintaan edellyttäen, että kyseiset palvelut voidaan toimittaa vierailuverkossa. Komission kertomuksessa pantiin merkille, että aivan hiljattain on ilmaantunut uusia tapoja käydä kauppaa tukkutason verkkovierailuliikenteellä, esimerkiksi verkossa toimivilla kauppapaikoilla, jotka saattavat edistää kilpailua verkkovierailujen tukkumarkkinoilla ja helpottaa operaattoreiden välisiä neuvotteluja. Kertomuksessa todettiin vielä, että verkkovierailudatapalvelujen myyminen erikseen ei ole yleistynyt markkinoilla.

- (4) Asetuksen (EU) N:o 531/2012 voimassaolo päättyy 30 päivänä kesäkuuta 2022, ja tämän asetuksen tarkoituksena on uudelleenlaatia se ja ottaa samalla käyttöön uusia toimenpiteitä, joilla lisätään avoimuutta, muun muassa avoimuutta lisäarvopalvelujen käytöstä verkkovierailun aikana ja verkkovierailupalvelujen käytöstä muissa kuin maanpäällisissä yleisissä matkaviestinverkoissa, sekä varmistaa todellinen RLAH-kokemus siltä osin kuin on kyse palvelun laadusta ja mahdollisuudesta tavoittaa hätäpalvelut verkkovierailun aikana. Tämä asetus on voimassa kymmenen vuotta vuoteen 2032 saakka, jotta voidaan luoda varmuutta markkinoille ja pitää sääntelytaakka mahdollisimman kevyenä. Tässä asetuksessa otetaan käyttöön vaatimus, jonka mukaan komissio suorittaa uudelleentarkastelut ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomukset vuosina 2025 ja 2029 sekä sen jälkeen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta, jos markkinoiden kehitys sitä edellyttää. Markkinoiden nopean kehityksen ja uusien teknologioiden nopean käyttöönoton vuoksi komission olisi erityisesti arvioitava, onko tämän asetuksen muuttamisesta asianmukaista antaa lainsäädäntöehdotus, sen antaessa ensimmäisen kertomuksensa vuonna 2025.
- (5) Kansalliset sääntelyviranomaiset tai muut toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat alueellaan yleensä asuvien matkaviestinasiakkaiden etujen turvaamisesta ja edistämisestä, eivät pysty valvomaan niiden muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien vierailuverkon operaattoreiden toimintatapoja, joista kyseiset asiakkaat ovat riippuvaisia käyttäessään kansainvälisiä verkkovierailupalveluja. Tämä valvontamahdollisuuden puute saattaa heikentää jäsenvaltioiden toteuttamien sellaisten toimenpiteiden tehokkuutta, jotka perustuvat niillä yhä olevaan toimivaltaan antaa kuluttajansuojasäännöksiä.

- (6) Matkaviestinnän markkinat ovat edelleen hajanaiset unionissa, eikä yksikään matkaviestinverkko kata kaikkia jäsenvaltioita. Voidakseen tarjota matkaviestinpalveluja muissa jäsenvaltioissa matkustaville kotimaisille asiakkailleen verkkovierailuoperaattorit ostavat tukkutason verkkovierailupalveluja vierailujäsenvaltioiden operaattoreilta tai vaihtavat tukkutason verkkovierailupalveluja näiden kanssa.
- (7) Televiestinnän sisämarkkinoita ei voida pitää toteutuneina niin kauan, kuin kotimaisten hintojen ja verkkovierailuhintojen välillä on eroja. Kotimaisten maksujen ja verkkovierailumaksujen väliset erot olisikin poistettava, jotta voidaan luoda matkaviestinpalvelujen sisämarkkinat.
- (8) Olisi noudatettava yhteistä yhdenmukaistettua lähestymistapaa, jotta voidaan varmistaa, että maanpäällisten yleisten matkaviestinverkkojen käyttäjät eivät unionin alueella matkustaessaan joudu maksamaan unionin laajuisista verkkovierailupalveluista kohtuuttomia hintoja, ja siten tehostaa verkkovierailuoperaattoreiden välistä kilpailua verkkovierailupalveluissa, saavuttaa kuluttajansuojan korkea taso ja säilyttää sekä innovointikannustimet että kuluttajien valintamahdollisuudet. Näiden palvelujen valtioiden rajat ylittävän luonteen vuoksi tarvitaan tällaista yhteistä lähestymistapaa varmistamaan, että verkkovierailuoperaattoreiden toiminnalle on yhteinen ja johdonmukainen sääntelykehys, joka perustuu objektiivisesti määritettyihin kriteereihin.

- (9) Internetyhteyden mahdollistavien mobiililaitteiden laajamittaisen käytön vuoksi verkkovierailudatapalveluilla on erittäin suuri taloudellinen merkitys. Tämä on tärkeää niin sovellusten ja sisällön käyttäjien kuin tarjoajienkin kannalta. Näiden markkinoiden kehittämisen edistämiseksi tiedonsiirtomaksut eivät saisi haitata kasvua, erityisesti kun otetaan huomioon, että seuraavan sukupolven nopeiden verkkojen ja palvelujen kehityksen ja käyttöönoton odotetaan kiihtyvän tasaisesti.

- (10) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveillä 2002/19/EY¹, 2002/20/EY², 2002/21/EY³, 2002/22/EY⁴ ja 2002/58/EY⁵ pyrittiin luomaan unionin alueelle sähköisen viestinnän sisämarkkinat ja varmistamaan kuluttajansuojan korkea taso tehostamalla kilpailua. Direktiiviä 2002/58/EY lukuun ottamatta mainitut direktiivit kumottiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2018/1972⁶

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/19/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä (käyttöoikeusdirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/20/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista (valtuutusdirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (yleispalveludirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1972, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, eurooppalaisesta sähköisen viestinnän säännöstöstä (EUVL L 321, 17.12.2018, s. 36).

Direktiivillä (EU) 2018/1972 pyritään edistämään erittäin suuren kapasiteetin verkkoihin tehtäviä investointeja ja tällaisten verkkojen käyttöönottoa unionissa sekä vahvistamaan uudet mobiiliyhteyksien ja 5G-palvelujen taajuuksia koskevat säännöt. Direktiivissä (EU) 2018/1972 säädetään myös, että kansallisten sääntelyviranomaisten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten sekä BERECin, komission ja jäsenvaltioiden on pyrittävä muun muassa sisämarkkinoiden kehittämistä ja unionin kansalaisten etujen edistämistä koskeviin tavoitteisiin. Direktiivillä varmistetaan muun muassa, että kaikilla loppukäyttäjillä on mahdollisuus saada kohtuuhintaisia viestintäpalveluja, mukaan lukien internetyhteys. Se parantaa kuluttajansuojaa ja käyttäjien turvallisuutta ja helpottaa sääntelytoimien toteuttamista.

- (11) Verkkovierailujen vähittäis- ja tukkumarkkinoihin liittyy ainutlaatuisia piirteitä, joiden vuoksi on perusteltua toteuttaa poikkeuksellisia toimenpiteitä, jotka ovat laajakantoisempia kuin direktiivin (EU) 2018/1972 mukaisesti muuten käytettävissä olevat mekanismit.
- (12) Tämän asetuksen nojalla olisi voitava poiketa direktiivin (EU) 2018/1972 nojalla muuten sovellettavista säännöistä, toisin sanoen siitä, että palveluvalikoimien hinnat määritetään huomattavan markkinavoiman puuttuessa kaupallisella sopimuksella, jolloin voidaan asettaa täydentäviä sääntelyvelvoitteita, jotka heijastavat unionin laajuisten verkkovierailupalvelujen erityispiirteitä.

- (13) Jotta suojeltaisiin verkkovierailuasiakkaita säänneltyjen verkkovierailupalvelujen, toisin sanoen säänneltyjen verkkovierailuäänipuhelupalvelujen, -tekstiviestipalvelujen ja -datapalvelujen, vähittäishintojen nousulta, joka johtuu muiden valuuttojen kuin euron viitekurssin vaihteluista, jäsenvaltion, jonka rahayksikkö ei ole euro, olisi käytettävä useiden viitekurssien keskiarvoa tietyllä aikavälillä määrittääkseen suurimmat sovellettavat lisämaksut valuutassaan. Kun enimmäishintoja ei ole määritetty euroina, sovellettavat arvot olisi määritettävä asianmukaisena valuuttana soveltamalla *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, jäljempänä 'virallinen lehti', tässä asetuksessa määritettynä päivänä julkaistujen useiden viitekurssien keskiarvoa tietyllä aikavälillä. Jos määritettynä päivänä ei ole julkaistu viitekursseja, olisi sovellettava viitekursseja, jotka on julkaistu ensimmäisessä kyseisen päivän jälkeen julkaistussa virallisessa lehdessä, joka sisältää tällaisia viitekursseja. Jotta arvot muissa valuutoissa kuin euroina määritettäisiin yhdenmukaisesti sen säännön kanssa, jota sovelletaan EU:n sisäisessä viestinnässä asetuksen (EU) 2015/2120 mukaisesti, enimmäishinnat muissa valuutoissa kuin euroina olisi määritettävä soveltamalla niiden viitekurssien keskiarvoa, jotka Euroopan keskuspankki on julkaissut virallisessa lehdessä asianomaisen kalenterivuoden 15 päivänä tammikuuta, 15 päivänä helmikuuta ja 15 päivänä maaliskuuta. Vuodelle 2022 tällä tavoin laskettuja enimmäishintoja olisi sovellettava tämän asetuksen voimaantulopäivästä 15 päivään toukokuuta 2023.

- (14) Jotta verkkovierailupalvelujen markkinat voisivat kehittyä tehokkaammiksi, yhdenmukaisiksi ja kilpailulle avoimemmiksi, ei saisi olla rajoituksia, jotka estävät yrityksiä neuvottelemasta tuloksekkaasti tukkutason käyttöoikeudesta verkkovierailupalvelujen tarjoamiseksi, myös laitteiden välisessä viestinnässä. Tällaisten tukkutason verkkovierailupalvelujen käyttöoikeusjärjestelyjä haittaavat esteet, jotka johtuvat eroista yritysten neuvotteluasemien vahvuudessa ja infrastruktuurin omistusosuuksissa, olisi poistettava. Tätä varten tukkutason verkkovierailusopimuksissa olisi noudatettava teknologianeutraaliuden periaatetta ja varmistettava, että kaikilla operaattoreilla on yhtäläiset ja oikeudenmukaiset mahdollisuudet käyttää kaikkia käytettävissä olevia verkkoja ja teknologioita, ja niissä olisi noudatettava periaatetta tällaisten sopimusten neuvottelemisesta vilpittömässä mielessä, jotta verkkovierailuoperaattorit voivat tarjota vähittäistason verkkovierailupalveluja, jotka vastaavat niiden kotimaassa tarjoamia palveluja. Tällä asetuksella ei aseteta verkkovierailuoperaattoreille velvoitetta tehdä tukkutason verkkovierailusopimuksia vain niiden operaattoreiden kanssa, joilla on kehittyneimmät verkot, jollei tässä asetuksessa säädettyjen vähittäistason palvelun laatua koskevien vaatimusten noudattamisesta muuta johdu. Verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeutta pyytävien operaattoreiden olisi voitava vapaasti neuvotella tukkutason verkkovierailusopimuksensa omien kaupallisten tarpeidensa ja loppukäyttäjiensä edun mukaisesti. Niinpä verkkovierailuoperaattoreiden olisi seuraavan sukupolven matkaviestinverkkoihin ja -teknologioihin siirtyessään vähitellen varmistettava sellaiset verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeudet, joiden ansiosta vähittäistason verkkovierailupalveluja voidaan tarjota muissa jäsenvaltioissa vastaavin sopimusehdoin kuin kotijäsenvaltiossa, RLAH:n tavoitteiden mukaisesti. Verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeutta koskevien BERECin suuntaviivojen mukaisesti verkkovierailuoperaattoreiden olisi tarjottava vähittäistason verkkovierailupalveluja, jotka vastaavat niiden kotimaassa tarjoamia matkaviestinpalveluja, kun kattavuus on laaja tai kun tällaisten seuraavan sukupolven matkaviestinverkkojen ja -teknologioiden käyttöoikeudesta vierailujäsenvaltiossa on kilpailevia tarjouksia.

Virtuaalisen matkaviestinverkon operaattorit ja matkaviestinpalvelujen jälleenmyyjät, joilla ei ole omaa verkkoinfrastruktuuria, tarjoavat tyypillisesti verkkovierailupalveluja, jotka perustuvat kaupallisiin tukkutason verkkovierailusopimuksiin niiden isäntämatkaviestinverkon operaattoreiden kanssa samassa jäsenvaltiossa. Kaupalliset neuvottelut eivät kuitenkaan välttämättä jätä virtuaalisen matkaviestinverkon operaattoreille ja jälleenmyyjille riittävästi liikkumavaraa edistää kilpailua alempien hintojen avulla. Vaihtoehtoisten, innovatiivisten ja unionin laajuisten verkkovierailupalvelujen kehittämistä ja tarjoamista asiakkaille voitaisiin helpottaa poistamalla nämä esteet ja tasapainottamalla virtuaalisen matkaviestinverkon operaattoreiden tai jälleenmyyjien ja matkaviestinverkon operaattoreiden välistä neuvotteluasemaa käyttöoikeutta koskevan veloitteen ja tukkuhintakattojen avulla. Direktiivi (EU) 2018/1972 ei mahdollista sitä, että tämä ongelma ratkaistaisiin asettamalla velvoitteita sellaisille operaattoreille, joilla on huomattava markkinavoima.

- (15) Näin ollen olisi säädettävä velvoitteesta, jonka mukaan yleisten matkaviestinverkkojen tukkutason käyttöoikeutta koskevat kohtuulliset pyynnöt on täytettävä verkkovierailupalvelujen tarjoamista varten. Tällaisen käyttöoikeuden olisi vastattava käyttöoikeutta pyytävien tarpeita. Nykyaikaista teknologiaa edellyttävien palvelujen ja vähittäistason verkkovierailupalvelujen loppukäyttäjien olisi verkkovierailun aikana voitava saada saman laatuista palvelua kuin kotimaassa. Verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeutta koskevalla velvoitteella olisi sen vuoksi varmistettava, että käyttöoikeuden pyytäjät voivat toisintaa kotimaassa tarjoamansa vähittäispalvelut, paitsi jos vierailuverkon operaattorit, joilta käyttöoikeutta on pyydetty, voivat osoittaa, ettei tämä ole teknisesti toteutettavissa. Parametrien, joiden mukaisesti vierailuverkon operaattori tarjoaa matkaviestinpalveluja omille kotimaisille asiakkailleen, katsotaan olevan teknisesti toteutettavissa. Jollei asiaankuuluvasta tukkutason verkkovierailusopimuksesta muuta johdu ja sanotun rajoittamatta tässä asetuksessa säädettyjä vähittäistason velvoitteita, vierailuverkon operaattorin olisi varmistettava, että sen verkossa vieraileviin verkkovierailuasiakkaisiin ei sovelleta vähemmän edullisia ehtoja kuin se tarjoaa kotimaisille asiakkailleen esimerkiksi palvelun laadun, kuten saatavilla olevan nopeuden, suhteen. Käyttöoikeus olisi evättävä vain objektiivisin kriteerein, jollaisia voivat olla tekninen toteutettavuus ja tarve ylläpitää verkon eheyttä.

Vierailuverkon operaattorin ei pitäisi evätä tai rajoittaa käyttöoikeutta kaupallisten näkökohtien perusteella tavalla, joka rajoittaa kilpailevien verkkovierailupalvelujen tarjoamista. Jos käyttöoikeus evätään, vahinkoa kärsineen osapuolen olisi voitava saattaa riita ratkaistavaksi tässä asetuksessa säädetyn menettelyn mukaisesti. Tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen myönnettävä tukkutason käyttöoikeus olisi myönnettävä tässä asetuksessa vahvistettujen, tukkutasolla sovellettavien sääntelyvelvoitteiden mukaisesti, ja siinä olisi otettava huomioon tällaisen käyttöoikeuden tarjoamiseen liittyvät eri kustannustekijät. Verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden johdonmukaisen sääntelyn olisi autettava välttämään vääristymät jäsenvaltioiden välillä. BERECin olisi komission kanssa koordinoiden ja yhteistyössä asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa annettava suuntaviivat, jotka koskevat tukkutason käyttöoikeutta verkkovierailupalvelujen tarjoamiseksi.

- (16) Verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeutta koskevan veloitteen olisi katettava suorien tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoaminen ja verkkovierailupalvelujen tarjoaminen tukkutasolla kolmansien osapuolten harjoittamaa jälleenmyyntiä varten. Verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeutta koskevan veloitteen olisi katettava myös matkaviestinverkon operaattorin velvoite antaa virtuaalisen matkaviestinverkon operaattoreille ja jälleenmyyjille mahdollisuus ostaa säänneltyjä tukkutason verkkovierailupalveluja tukkutason yhteenliittymiltä, jotka muodostavat keskitetyn yhteyspisteen ja standardoidun järjestelmän verkkovierailusopimuksia varten koko unionissa. Jotta voitaisiin varmistaa, että operaattorit antavat verkkovierailuoperaattoreille käyttöoikeuden kaikkiin suoran verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden ja verkkovierailujen tukkutason jälleenmyynnin käyttöoikeuden edellyttämiin toimintoihin kohtuullisen ajan kuluessa, olisi julkaistava viitetarjous, joka sisältää vakioehdot suoralle verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeudelle ja verkkovierailujen tukkutason jälleenmyynnin käyttöoikeudelle. Viitetarjouksen julkaiseminen ei saisi estää käyttöoikeuden pyytäjien ja käyttöoikeuden myöntäjien välisiä kaupallisia neuvotteluja lopullisen tukkusopimuksen hintatasosta tai tukkutason käyttöoikeuteen liittyvistä lisäpalveluista, joissa mennään pidemmälle kuin palveluissa, joita tarvitaan suoraa verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeutta ja verkkovierailujen tukkutason jälleenmyynnin käyttöoikeutta varten.
- (17) Verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeutta koskevan veloitteen olisi katettava kaikki osatekijät, joita verkkovierailupalvelujen tarjoaminen edellyttää, kuten verkkoelementit ja niihin liittyvät toiminnot; asiaan liittyvät ohjelmistot, mukaan lukien käyttötukijärjestelmät; ennakkotilauksia, palvelun toimittamista, tilauksia, ylläpito- ja korjauspyyntöjä ja laskutusta koskevat tietojärjestelmät tai tietokannat; numeronmuunto tai vastaavia toimintoja tarjoavat järjestelmät; sekä matkaviestinverkot ja virtuaaliverkkopalvelut.

- (18) Jos verkkovierailujen tukkutason jälleenmyynnin käyttöoikeuden pyytäjät pyytävät käyttöoikeutta tiettyihin toimintoihin tai palveluihin niiden toimintojen tai palvelujen lisäksi, joita tarvitaan vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseksi, matkaviestinverkon operaattorit voivat periä oikeudenmukaiset ja kohtuulliset maksut näistä toiminnoista tai palveluista. Näitä lisätoimintoja tai -palveluja voivat olla esimerkiksi lisäarvopalvelut, lisäohjelmistot ja -tietojärjestelmät tai laskutusjärjestelyt.

- (19) Direktiivin (EU) 2018/1722 109 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki loppukäyttäjät voivat tavoittaa hätäpalvelut maksutta hätäviesteillä sopivimpaan hätäkeskukseen. Kyseisessä direktiivissä myös veloitetaan jäsenvaltiot varmistamaan, että hätäpalvelut ovat hätäviestien välityksellä vammaisten loppukäyttäjien saatavilla, myös heidän matkustaessaan unionin alueella, muiden loppukäyttäjien käyttömahdollisuuksia vastaavalla tavalla. Näihin käyttömahdollisuuksiin voisi kuulua reaaliaikainen tekstityspalvelu tai eri viestintämuotojen täydelliseen interaktiivisuuteen perustuvia palveluja, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2019/882¹, tai muita kuin ääniviestintäpalveluja, kuten hätäsovellusten avulla toteutettavat tekstiviestit, pikaviestit tai videomuotoiset palvelut, taikka välityspalvelut, joita jäsenvaltiot ottavat käyttöön ottaen huomioon unionin lainsäädännössä asetetut vaatimukset sekä kansallisten hätäkeskusjärjestelmien valmiudet ja tekniset laitteet. Vammaisten verkkovierailuasiakkaiden saatavilla olevien hätäviestintäkeinojen toteutuksessa ja soittajan sijaintitietojen siirrossa olisi mahdollisimman pitkälle noudatettava eurooppalaisia standardeja tai eritelmiä. Komission ja jäsenvaltioiden olisi edistettävä tällaisten standardien käyttöä yhteistyössä eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden ja muiden asiaankuuluvien elinten kanssa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/882, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, tuotteiden ja palvelujen esteettömyysvaatimuksista (EUVL L 151, 7.6.2019, s. 70).

Jäsenvaltioiden tehtävänä on määrittää, minkä tyyppinen hätäviestintä on teknisesti toteutettavissa, jotta verkkovierailuasiakkaiden mahdollisuus tavoittaa hätäpalvelut voidaan varmistaa. Sen varmistamiseksi, että verkkovierailuasiakkailla on mahdollisuus käyttää hätäviestintää direktiivin (EU) 2018/1972 109 artiklassa säädetyin edellytyksin, vierailuverkon operaattoreiden olisi sisällytettävä viitetarjoukseen tiedot siitä, minkä tyyppinen hätäviestintä vierailujäsenvaltiossa on käytössä ja teknisesti toteutettavissa verkkovierailuasiakkaiden käyttömahdollisuuksien varmistamiseksi kansallisten toimenpiteiden nojalla. Lisäksi tukkutason verkkovierailusopimukseen olisi sisällyttävä tiedot teknisistä parametreista, joilla varmistetaan verkkovierailuasiakkaiden, myös vammaisten verkkovierailuasiakkaiden, mahdollisuus tavoittaa hätäpalvelut ja varmistetaan soittajan sijaintitietojen, myös mobiililaitteesta saatavien tietojen, siirtäminen sopivimpaan hätäkeskukseen vierailujäsenvaltiossa. Tällaisten tietojen avulla verkkovierailuoperaattorin olisi voitava tunnistaa ja tarjota hätäviestintä ja soittajan sijaintitietojen siirtäminen maksutta.

- (20) Viitetarjouksiin voidaan sisällyttää tiettyjä ehtoja, jotta matkaviestinverkon operaattorit voisivat estää pysyvän verkkovierailun tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden poikkeavan tai vilpillisen käytön. Erityisesti siinä tapauksessa, että vierailuverkon operaattorilla on perusteltu syy katsoa, että merkittävä osuus verkkovierailuoperaattorin asiakkaista käyttää verkkovierailuja pysyvästi tai että verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeutta käytetään poikkeavasti tai vilpillisesti, sen olisi voitava vaatia verkkovierailuoperaattoria antamaan yhdistetyssä muodossa ja unionin ja kansallisia tietosuojavaatimuksia täysimääräisesti noudattaen tietoja, joiden avulla voidaan todeta, onko kyse verkkovierailuoperaattorin asiakkaiden merkittävän osuuden pysyvästä verkkovierailusta tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden poikkeavasta tai vilpillisestä käytöstä, kuten tietoja niiden asiakkaiden osuudesta, joiden kotimaan kulutus on äärimmäisen vähäistä verrattuna verkkovierailupalvelujen kulutukseen. Lisäksi tukkutason verkkovierailusopimuksia olisi päätettävä pysyvän verkkovierailun tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden poikkeavan tai vilpillisen käytön estämiseksi vain siinä tapauksessa, että tilannetta ei ole pystytty korjaamaan vähemmän tiukoilla toimenpiteillä.

Tällaiseen sopimuksen päättämiseen olisi saatava vierailuverkon operaattorin kansalliselta sääntelyviranomaiselta ennakkolupa, jossa on otettu mahdollisimman tarkasti huomioon BERECin lausunto, jos sitä on kuultu. Vähemmän tiukka toimenpide voisi olla esimerkiksi se, että vahvistetaan korkeammat tukkuhinnat, jotka eivät ylitä tässä asetuksessa säädettyjä tukkutason enimmäishintoja, määrille, jotka ylittävät sopimuksessa määritellyn kokonaismäärän. Tällaiset korkeammat tukkuhinnat olisi vahvistettava etukäteen tai siitä hetkestä alkaen, kun vierailuverkon operaattori on todennut ja ilmoittanut kotiverkon operaattorille, että objektiivisten kriteerien perusteella merkittävä osuus verkkovierailuoperaattorin asiakkaista käyttää verkkovierailupalveluja pysyvästi tai että verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeutta käytetään poikkeavasti tai vilpillisesti. Vähemmän tiukka toimenpide voisi olla myös se, että kotiverkon operaattori sitoutuu hyväksymään kohtuullisen käytön politiikan, jota sovelletaan sen asiakkaisiin tämän asetuksen nojalla hyväksyttävien täytäntöönpanosäädösten mukaisesti, tai tarkistamaan kyseistä politiikkaa tai että vierailuverkon operaattorin on mahdollista pyytää tukkutason verkkovierailusopimuksen tarkistamista. Avoimuuden varmistamiseksi kansallisen sääntelyviranomaisen olisi asetettava yleisön saataville tiedot hakemuksista, jotka koskevat tukkutason verkkovierailusopimusten päättämistä, jollei liikesalaisuuksien luottamuksellisuudesta muuta johdu.

(21) Jotta verkkovierailupalvelujen markkinat voisivat kehittyä tehokkaammiksi, yhdenmukaisemmiksi ja kilpailulle avoimemmiksi, operaattoreilla olisi vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen tarvittavista verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeudesta neuvotellessaan oltava mahdollisuus neuvotella innovatiivisia tukkutason hinnoittelujärjestelmiä, jotka eivät ole suoraan kytköksissä tosiasiallisesti kulutettuihin määriin, kuten kiinteämääräisiä maksuja, up front -ennakkositoumuksia tai kapasiteettipohjaisia tukkutason verkkovierailusopimuksia, taikka hinnoittelujärjestelmiä, joissa otetaan huomioon kysynnän vaihtelut vuoden aikana. Jollei tähän asetukseen sisältyvistä pysyvää verkkovierailua koskevista rajoituksista muuta johdu, laitteiden välistä viestintää eli palveluja, joissa dataa ja tietoa siirretään automaattisesti laitteiden tai ohjelmistoihin perustuvien sovellusten välillä joko kokonaan tai osittain ilman ihmiskäyttäjien toimia, ei ole suljettu tämän asetuksen tai tässä asetuksessa säädettyjen asiaankuuluvien verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeutta koskevien velvoitteiden soveltamisalan ulkopuolelle, mukaan lukien säännökset verkkovierailupalvelujen kohtuullisesta käytöstä ja matkaviestinverkon operaattoreiden mahdollisuudesta sisällyttää viitetarjouksiinsa ehtoja, joilla estetään säänneltyjen verkkovierailupalvelujen pysyvä käyttö tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden poikkeava tai vilpillinen käyttö. Pysyvää verkkovierailua käsitellään kuitenkin kaupallisissa neuvotteluissa, ja kaksi verkkovierailukumppania voi sopia siitä tukkutason verkkovierailusopimuksessa. Jotta laitteiden välisen viestinnän markkinat voisivat kehittyä tehokkaammiksi ja kilpailulle avoimemmiksi, on odotettavissa, että matkaviestinverkon operaattorit vastaavat yhä enemmän kaikkiin kohtuullisiin tukkutason verkkovierailusopimuksia koskeviin pyyntöihin ja hyväksyvät ne kohtuullisin ehdoin ja nimenomaisesti sallivat pysyvän verkkovierailun laitteiden välisessä viestinnässä.

Niiden olisi voitava tehdä joustavia tukkutason verkkovierailusopimuksia, jotka mahdollistavat tukkutason verkkovierailupalvelut, ja soveltaa hintajärjestelmiä, jotka eivät perustu kulutetun datan määrään vaan vaihtoehtoisiin järjestelmiin, esimerkiksi verkkoon liitettyjen laitteiden lukumäärään kuukaudessa. Tässä yhteydessä osapuolten olisi rajat ylittävissä riidoissa voitava käyttää direktiivin (EU) 2018/1972 27 artiklassa säädettyä riitojenratkaisumenettelyä. Neuvotteluosapuolilla olisi oltava mahdollisuus sopia, että ne eivät sovelta säänneltyjä verkkovierailupalvelujen tukkutason enimmäishintoja tukkutason verkkovierailusopimusten keston aikana. Se sulkisi pois mahdollisuuden, että jompikumpi osapuoli myöhemmin pyytää verkkovierailupalvelujen käyttömäärään perustuvien tässä asetuksessa säädettyjen tukkutason enimmäishintojen soveltamista tosiasialliseen kulutukseen. Tämä ei saisi vaikuttaa velvoitteisiin, jotka koskevat säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamista. Komission kertomuksessa pannaan lisäksi merkille aivan äskettäinen kehitys, jossa tukkutason verkkovierailuliikenteellä käydään kauppaa uusilla tavoilla, esimerkiksi verkossa toimivilla kauppapaikoilla, jotka saattavat helpottaa operaattoreiden välisiä neuvotteluja. Samankaltaisten välineiden käyttö voisi osaltaan lisätä kilpailua verkkovierailujen tukkumarkkinoilla ja alentaa edelleen tosiasiallisesti laskutettuja tukkuhintoja.

- (22) Asetuksessa (EU) N:o 531/2012 säädetään, että operaattorit eivät saa estää loppukäyttäjiä käyttämästä vaihtoehtoisen verkkovierailuoperaattorin vierailuverkossa tarjoamia säänneltyjä verkkovierailudatapalveluja. Tämä rakenteellinen toimenpide, joka otettiin käyttöön verkkovierailudatapalvelujen erillistä myyntiä koskevalla velvoitteella, ei ole kuitenkaan enää toimiva RLAH:n käyttöönoton jälkeen. Tämä velvoite ei myöskään vaikuta enää merkitykselliseltä, koska sitä ei ole käytetty markkinoilla. Sen vuoksi säännöksiä, joissa operaattoreita vaaditaan tarjoamaan verkkovierailudatapalvelujen erillistä myyntiä vähittäistasolla, ei pitäisi enää soveltaa.
- (23) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat kohtuullisen käytön politiikan soveltamista sekä menetelmiä, joilla arvioidaan kotimaisilla hinnoilla tapahtuvan vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisen kestävyyttä, ja hakemusta, joka verkkovierailuoperaattorin on tehtävä kyseistä arviointia varten. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹ mukaisesti. Kyseisten täytäntöönpanotoimenpiteiden hyväksymiseen saakka olisi sovellettava edelleen komission täytäntöönpanoasetusta (EU) 2016/2286².

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

² Komission täytäntöönpanoasetusta (EU) 2016/2286, annettu 15 päivänä joulukuuta 2016, yksityiskohtaisista säännöistä kohtuullisen käytön politiikan soveltamiseksi sekä menetelmistä verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisen kestävyuden arvioimiseksi ja verkkovierailuoperaattorin tätä arviointia varten toimittamasta hakemuksesta (EUVL L 344, 17.12.2016, s. 46).

- (24) Verkkovierailuasiakkaiden etujen suojaamiseksi olisi asetettava sääntelyvelvoitteita niin vähittäis- kuin tukkutasollakin, koska kokemus on osoittanut, että unionin laajuisten verkkovierailupalvelujen tukkuhintojen alennukset eivät välttämättä näy verkkovierailujen vähittäishintojen alentumisena, koska siihen ei ole kannustimia. Toisaalta toimet vähittäishintojen alentamiseksi ilman, että puututaan näiden palvelujen tarjontaan liittyvien tukkutason kustannusten tasoon, voisivat haitata verkkovierailupalvelujen sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa eivätkä johtaisi kilpailun lisääntymiseen.
- (25) Verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistaminen asetuksen (EU) 2015/2120 mukaisesti oli tarpeen digitaalisten sisämarkkinoiden toteuttamiseksi ja niiden toiminnan helpottamiseksi koko unionissa. Mainittu asetusta ei kuitenkaan yksistään riittänyt varmistamaan verkkovierailumarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Tällä asetuksella olisi vaikutettava osaltaan siihen, että verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistaminen ei vaikuta kotimaisten markkinoiden hinnoittelumalleihin.
- (26) Asiaankuuluvan kotimaisen vähittäishinnan olisi oltava yhtä kuin kotimainen vähittäistason yksikköhinta. Kuitenkin tilanteissa, joissa ei ole olemassa erityisiä kotimaisia vähittäishintoja, joita voitaisiin käyttää säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen perusteena (esimerkiksi kun kyseessä ovat rajoittamattomat kotimaiset hinnoittelumallit, paketit tai kotimaan hinnastot, joihin ei sisälly dataa), kotimaisen vähittäishinnan olisi katsottava määräytyvän samalla laskutusperiaatteella, jota sovellettaisiin, jos asiakas käyttäisi kotimaan hinnoittelumallia asiakkaan omassa jäsenvaltiossa.

(27) Verkkovierailuasiakkaiden olisi unionin alueella tapahtuvan verkkovierailun aikana voitava käyttää tilaamiaan vähittäispalveluja ja saada laadultaan saman tasoista palvelua kuin kotimaassaan. Tätä varten ja tässä asetuksessa säädettyjen tukkutason käyttöoikeutta koskevien velvoitteiden mukaisesti verkkovierailuoperaattoreiden ja matkaviestinverkon operaattoreiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja tarjotaan samoin ehdoin kuin jos tällaisia palveluja kulutettaisiin kotimaassa. Esimerkiksi, jos vierailuverkon suurin saatavilla oleva tiedonsiirtonopeus on yhtä suuri tai suurempi kuin verkkovierailuoperaattorin kotimaassa tarjoama suurin saatavilla oleva nopeus, verkkovierailuoperaattorin ei pitäisi tarjota pienempää nopeutta kuin kotimaassa tarjottava suurin saatavilla oleva nopeus. Jos vierailuverkon suurin saatavilla oleva tiedonsiirtonopeus on pienempi kuin verkkovierailuoperaattorin kotimaassa tarjoama suurin saatavilla oleva nopeus, verkkovierailuoperaattorin ei pitäisi tarjota pienempää nopeutta kuin kyseinen vierailuverkon suurin saatavilla oleva nopeus. Jos vierailuverkossa voi käyttää uudempaa verkkosukupolvea tai -teknologiaa, verkkovierailuoperaattorin ei pitäisi rajoittaa verkkovierailupalvelua kotimaassa tarjottavaa vanhempaan verkkosukupolveen tai -teknologiaan. Lisäksi, erityisesti seuraavan sukupolven matkaviestinverkkoihin ja -teknologioihin siirryttäessä, jos verkkovierailuoperaattori ja vierailuverkon operaattori eivät ole vertailukelpoisella tasolla kyseisten verkkojen ja teknologioiden toteutuksessa, verkkovierailuoperaattori voi tarjota säänneltyä vähittäistason verkkovierailupalvelua käytössä olevalla matkaviestinteknologialla. Kaupalliset näkökohdat, joiden tuloksena säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen laatu heikkenee, kuten kaistanleveyden pienentäminen verkkovierailuliikenteen määrän vähentämiseksi, olisi kiellettävä. Operaattoreiden olisi toteutettava kohtuulliset toimenpiteet minimoidakseen mahdolliset aiheettomat viiveet siirtymisissä matkaviestinverkkojen välillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin (EU) 2018/1972 28 artiklan soveltamista. Kansalliset hallinnot ja operaattorit voivat tehdä radiotaajuuksien koordinoitaisopimuksia ja varmistaa kattavuuden ainakin 5G-käytävillä ja maaliikenneväylillä.

(28) Verkkovierailuoperaattoreiden olisi voitava soveltaa kohtuullisen käytön politiikkaa säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kulutukseen, josta peritään sovellettava kotimainen vähittäishinta. Kohtuullisen käytön politiikalla olisi ainoastaan pyrittävä puuttumaan säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen vilpilliseen tai poikkeavaan käyttöön, kuten tällaisten palvelujen käyttö muussa kuin verkkovierailuasiakkaan kotimaan operaattorin jäsenvaltiossa muihin tarkoituksiin kuin ajoittaista matkailua varten. Kohtuullisen käytön politiikan soveltamista koskevilla täytäntöönpanotoimenpiteillä olisi varmistettava, etteivät verkkovierailuoperaattorit tämän tavoitteen sivuuttaen hyödynnä sitä muihin tarkoituksiin niiden verkkovierailuasiakkaiden vahingoksi, jotka harjoittavat ajoittaista matkailua missä tahansa muodossa. Jos ilmaantuu ylivoimainen este, joka johtuu sellaisista olosuhteista kuin pandemiat, rajojen tilapäiset sulkemiset tai luonnonkatastrofit, jotka pidentävät verkkovierailuasiakkaan tilapäistä oleskelua toisessa jäsenvaltiossa vastoin hänen tahtoaan, verkkovierailuoperaattoreiden olisi verkkovierailuasiakkaan perustellusta pyynnöstä jatkettava sallittua kohtuullista käyttöä asianmukaiseksi ajaksi. Kohtuullisen käytön politiikan olisi annettava verkkovierailuoperaattorin asiakkaille mahdollisuus kuluttaa operaattorin hinnoittelumallien mukainen määrä säännelyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla. Kohtuullisen käytön politiikan soveltamista koskevissa täytäntöönpanotoimenpiteissä olisi otettava huomioon ne moninaiset ja vaihtelevat tavat, joilla verkkovierailuasiakkaat harjoittavat ajoittaista matkailua, jotta voidaan varmistaa, ettei kohtuullisen käytön politiikka estä tällaisia asiakkaita saamasta todellista RLAH-kokemusta.

- (29) Kun komissio tarkastelee täytäntöönpanosäädöksiään, sen olisi arvioitava BERECiä kuultuaan, missä määrin markkinaolosuhteet, kulutus- ja matkustustottumukset, hinnoittelun kehitys ja lähentyminen ja havaittavissa oleva kilpailun vääristymisen riski mahdollistaisivat verkkovierailupalvelujen kestäväen tarjoamisen kotimaisilla hinnoilla ajoittaista matkailua varten sekä sen, että kohtuullisen käytön politiikan mukaisten toimenpiteiden soveltaminen ja niiden vaikutukset rajoitettaisiin poikkeuksellisiin tapauksiin.

- (30) Jos verkkovierailuoperaattori ei erityisissä ja poikkeuksellisissa olosuhteissa pysty kattamaan säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuvia todellisia ja ennakoituja kokonaiskustannuksiaan tällaisten palvelujen tarjoamisesta saamallaan todellisilla ja ennakoituilla kokonaistuloilla, kyseisen verkkovierailuoperaattorin olisi voitava hakea lupaa lisämaksun soveltamiselle kotimaan laskutusmallinsa kestävyuden varmistamiseksi. Kotimaan laskutusmallin kestävyys olisi arvioitava asianomaiselle verkkovierailuoperaattorille ominaisten objektiivisten tekijöiden perusteella, ottaen huomioon myös kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevien verkkovierailuoperaattoreiden välillä objektiivisesti todetut vaihtelut ja kotimainen hinta- ja tulotaso. Näin voi olla esimerkiksi sellaisten operaattoreiden, joilla on merkittävä negatiivinen liikenteen epätasapaino, kiinteähintaisten kotimaisten vähittäistason mallien tapauksissa, joissa implisiittinen kotimainen yksikköhinta on alhainen ja operaattorin kokonaistulot ovat myös alhaiset verrattuna verkkovierailuista aiheutuvaan kustannustaakkaan tai joissa implisiittinen yksikköhinta on alhainen ja todellinen tai ennakoitu verkkovierailupalvelujen kulutus on suuri. Jotta tällaiset kustannuskattavuusongelmat eivät tekisi verkkovierailuoperaattoreiden kotimaan laskutusmallista kestämatöntä ja aiheuttaisi riskiä tuntuvasta vaikutuksesta kotimaisten hintojen kehitykseen eli niin sanottua ”vesisänkyefektiä”, verkkovierailuoperaattoreiden olisi kansallisen sääntelyviranomaisen luvalla voitava tällaisissa olosuhteissa soveltaa lisämaksua säänneltyihin vähittäistason verkkovierailupalveluihin vain siinä määrin, kuin se on välttämätöntä näiden palvelujen tarjoamisesta aiheutuvien kaikkien asiaankuuluvien kustannusten kattamiseksi.

- (31) Tätä varten säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuneet kustannukset olisi määritettävä suhteessa todellisiin verkkovierailujen tukkuhintoihin, joita sovelletaan kyseisen verkkovierailuoperaattorin ulospäin suuntautuvaan verkkovierailuliikenteeseen sen sisäänpäin suuntautuvan verkkovierailuliikenteen ylittävältä osalta, sekä suhteessa kohtuulliseen yhteisten kustannusten kohdistamiseen. Säännellyistä vähittäistason verkkovierailupalveluista saatavat tulot olisi määritettävä suhteessa säänneltyjen verkkovierailupalvelujen kulutuksesta saataviin tuloihin kotimaan hintatasoilla, joko yksikköhintapohjalta tai osuutena kiinteämääräisestä maksusta, vastaten todellista ja ennakoitua osuutta asiakkaiden säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kulutuksesta unionin alueella sekä kotimaisesta kulutuksesta. Huomioon olisi otettava myös verkkovierailuoperaattorin asiakkaiden säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kulutus ja kotimainen kulutus sekä kotimaan markkinoiden kilpailu-, hinta- ja tulotaso ja mahdollinen havaittavissa oleva riski siitä, että verkkovierailut kotimaisilla vähittäishinnoilla vaikuttaisivat tuntuvasti tällaisten hintojen kehitykseen.
- (32) Asetuksessa (EU) N:o 531/2012 säädetään, että jos verkkovierailuoperaattori soveltaa säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kulutukseen lisämaksua kohtuullisen käytön politiikan mukaisten rajojen ylittävältä osalta, kotimaisen vähittäishinnan ja mahdollisen lisämaksun yhteenlaskettu määrä saa olla säänneltyjen soitettujen verkkovierailupuhelujen osalta enintään 0,19 euroa minuutilta, säänneltyjen lähetettyjen verkkovierailutextiviestien osalta enintään 0,06 euroa tekstiviestiltä ja säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen osalta enintään 0,20 euroa käytetyltä megatavulta. Koska RLAH-säännöt ovat toimineet tehokkaasti 15 päivästä kesäkuuta 2017 alkaen, kyseinen säännös ei ole enää tarpeen.

(33) ”Soittaja maksaa” -periaatteen mukaisesti matkaviestinasiakkaat eivät maksa kotimaan matkapuhelujen vastaanottamisesta, ja kustannukset puhelun vastaanottamisesta vastaanottajan verkossa katetaan soittajan vähittäishinnassa. Matkaviestinverkon terminointimaksujen lähentymisen kaikkialla jäsenvaltioissa olisi mahdollistettava saman periaatteen soveltaminen säänneltyihin vähittäistason verkkovierailupuheluihin. Komissio on direktiivin (EU) 2018/1972 75 artiklan 1 kohdan nojalla vahvistanut komission delegoidulla asetuksella (EU) 2021/654¹ unionin yhteisen matkapuhelujen terminoinnin enimmäismaksun, jotta puhelujen tukkutason terminointiin liittyviin kilpailuongelmiin puuttumisesta aiheutuvaa sääntelytaakkaa voidaan vähentää johdonmukaisesti koko unionissa. Delegoidussa asetuksessa (EU) 2021/654 säädetään kolmen vuoden siirtymästä: unionin yhteisen matkapuhelujen terminoinnin enimmäismaksun on määrä olla 0,7 senttiä vuonna 2021, 0,55 senttiä vuonna 2022, 0,4 senttiä vuonna 2023 ja 0,2 senttiä vuodesta 2024 alkaen. Tässä asetuksessa säädettyissä tilanteissa, joissa verkkovierailuoperaattorit voivat soveltaa lisämaksua säänneltyihin vähittäistason verkkovierailupalveluihin, vastaanotettuihin säänneltyihin verkkovierailupuheluihin sovellettava lisämaksu ei saisi olla suurempi kuin unionin yhteisen matkapuhelujen terminoinnin enimmäismaksu, jonka komissio on määrittänyt kyseiselle vuodelle delegoidussa asetuksessa (EU) 2021/654. Jos komissio myöhemmin toteaa, että unionin yhteisen matkapuhelujen terminoinnin enimmäismaksun vahvistaminen ei ole enää tarpeen, vastaanotettuihin säänneltyihin verkkovierailupuheluihin sovellettava mahdollinen lisämaksu ei saisi olla suurempi kuin direktiivin (EU) 2018/1972 75 artiklan nojalla annetulla viimeisimmällä delegoidulla säädöksellä vahvistettu maksu.

¹ Komission delegeoitu asetus (EU) 2021/654, annettu 18 päivänä joulukuuta 2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/1972 täydentämisestä vahvistamalla unionin yhteisen matkapuhelujen terminoinnin enimmäismaksu ja unionin yhteisen kiinteän verkon puhelujen terminoinnin enimmäismaksu (EUVL L 137, 22.4.2021, s. 1).

- (34) Kun unionin laajuisten säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjoajat tekevät muutoksia verkkovierailun vähittäishintoihinsa ja verkkovierailupalvelujen käytön periaatteisiin tämän asetuksen vaatimusten täyttämiseksi, tällaisten muutosten ei pitäisi antaa matkaviestinasiakkaalle kansallisten lakien, joilla saatetaan direktiivi (EU) 2018/1972 osaksi kansallista lainsäädäntöä, nojalla oikeutta päättää vähittäissopimustaan.
- (35) Vähittäissopimuksessa, johon sisältyy minkä tahansa tyyppinen säännelty vähittäistason verkkovierailupalvelu, olisi täsmennettävä selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla kyseisen säännellyn vähittäistason verkkovierailupalvelun ominaisuudet, mukaan lukien palvelun laadun odotettu taso. Vaikka verkkovierailuoperaattoreilla ei ole määräysvaltaa vierailuverkkoihin, tarjottaviin verkkovierailupalveluihin sovelletaan vierailuverkon operaattorin kanssa tehtyä tukkutaso verkkovierailusopimusta. Näin ollen verkkovierailuasiakkaiden vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseksi verkkovierailuoperaattoreiden olisi tiedotettava asiakkailleen vähittäissopimuksessa selkeällä tavalla, että verkkovierailupalvelujen laatu ei käytännössä välttämättä vastaa kotimaassa kulutettujen palvelujen laatua. Verkkovierailuoperaattoreiden olisi myös mahdollisuuksien mukaan selitettävä, miten muut merkitykselliset tekijät voivat vaikuttaa palvelun laatuun, kuten verkkovierailupalvelujen tai muiden palvelujen nopeuteen, viiveeseen ja saatavuuteen verkkovierailun aikana, tiettyjen teknologioiden käytettävissä olon, kattavuuden tai ulkoisista tekijöistä, kuten topografiasta, johtuvien vaihtelujen vuoksi. Tällaiseen vähittäissopimukseen olisi sisällyttävä myös selkeät ja ymmärrettävät tiedot valitusmenettelystä, jota voidaan käyttää, jos palvelun laatu ei vastaa vähittäissopimuksen ehtoja. Verkkovierailuoperaattorin olisi käsiteltävä kaikki asiaa koskevat valitukset oikea-aikaisesti ja tehokkaasti.

- (36) Jotta voidaan varmistaa, että verkkovierailuasiakkaille tiedotetaan riittävästi heidän verkkovierailupalvelunsa laadusta, verkkovierailuoperaattoreiden olisi julkistettava asiaa koskevat tiedot verkkosivustoillaan. Tätä varten niihin olisi sisällyttävä tietoa syistä, joiden vuoksi verkkovierailupalvelua saatetaan tarjota kotimaassa tarjottavia ehtoja vähemmän edullisin ehdoin. Näihin tietoihin olisi sisällyttävä erityisesti selkeä ja ymmärrettävä selitys siitä, miksi siirto- ja latausnopeus voivat poiketa merkittävästi kotimaassa tarjottavista mainostetuista tai arvioituista suurimmista mahdollisista siirto- ja latausnopeuksista ja miten tällaiset poikkeamat voivat vaikuttaa asiakkaan tilaamaan verkkovierailupalveluun. Tietoihin voisi sisältyä myös selkeä ja ymmärrettävä selitys siitä, miten määrän rajoitukset, nopeus, käytettävissä olevat verkkosukupolvet ja -teknologiat ja muut palvelun laadun parametrit voivat käytännössä vaikuttaa verkkovierailudatapalveluun ja etenkin sisällön, sovellusten ja palvelujen käyttöön verkkovierailun aikana.

(37) Verkkovierailuasiakkaille ja kotioperaattoreille aiheutuu toisinaan epähuomiossa suuria laskuja, koska lisäarvopalveluihin eri puolilla unionia käytetyistä numeroista ja lisäarvopalveluista veloitetuista tukkuhinnoista ei tiedoteta avoimesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin (EU) 2018/1972 97 artiklan soveltamista. Viestintään tiettyihin numeroihin, joita käytetään lisäarvopalvelujen tarjoamiseen, kuten lisämaksullisiin numeroihin, ilmaisnumeroihin tai jaettujen kustannusten numeroihin, sovelletaan erityisiä hinnoitteluehtoja kansallisella tasolla. Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa siihen osaan hinnoista, joka laskutetaan lisäarvopalvelujen tarjoamisesta, vaan ainoastaan hintoihin, joita peritään yhteyden luomisesta tällaisiin palveluihin. Verkkovierailuasiakkaat saattavat RLAH-periaatteen vuoksi odottaa, että verkkovierailun aikaisesta viestinnästä tällaisiin numeroihin ei pitäisi aiheutua suurempia kustannuksia kuin kotimaassa. Näin ei kuitenkaan aina ole verkkovierailun yhteydessä. Verkkovierailuasiakkaille aiheutuu lisäkustannuksia myös silloin, kun he soittavat numeroihin, jotka ovat maksuttomia kotimaassa. Tämä saattaa saada asiakkaat epäröimään käyttää puhelinta verkkovierailun aikana ja saattaa aiheuttaa ”yllätyslaskun”, mikä vaikuttaisi kielteisesti todelliseen RLAH-kokemukseen. Vähittäistasolla tämä johtuu pääasiassa siitä, ettei riittävän avoimesti tiedoteta korkeammista maksuista, joita voi aiheutua viestinnästä lisäarvopalveluihin käytettyihin numeroihin. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön toimenpiteitä, joilla lisätään tietoisuutta suurten laskujen mahdollisuudesta ja avointa tiedottamista lisäarvopalvelujen numeroihin tapahtuvan viestinnän ehdoista. Tätä varten verkkovierailuasiakkaille olisi tiedotettava asiasta heidän vähittäissopimuksessaan ja heille olisi ilmoitettava ja heitä olisi varoitettava hyvissä ajoin, käyttäjäystävällisellä tavalla ja maksutta siitä, että viestinnästä lisäarvopalvelujen numeroihin voi aiheutua lisämaksuja verkkovierailun aikana. Jos direktiivin (EU) 2018/1972 liitteessä VI säädetty toiminto kolmannen osapuolen laskutuksen poistamiseksi on käytettävissä, sitä voidaan soveltaa verkkovierailutilanteisiin.

- (38) Verkkovierailujen tukkumarkkinoiden toiminnan olisi mahdollistettava se, että operaattorit voivat kattaa kaikki niille säänneltyjen tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuvat kustannukset, myös yhteiset kustannukset. Uudelleentarkasteluprosessissa käytetyssä kustannusmallissa otettiin erittäin tarkasti huomioon operaattoreiden matkaviestinverkon verkkovierailupalvelujen tarjoamiseksi tekemät investoinnit, kuten taajuuskustannukset, laitteistokustannukset ja infrastruktuuri-investoinnit, sekä operaattoreiden käyttöön ottama infrastruktuuri ja teknologia, jonka odotetaan hallitsevan kulutusta seuraavaan uudelleentarkasteluun asti. Uudelleentarkastelussa, joka on määrä tehdä vuonna 2025, käytetään uutta kustannusmallia, jossa otetaan erittäin tarkasti huomioon tällä välin tapahtunut tekninen kehitys. Tällä halutaan säilyttää kannustimet investoida vierailuverkkoihin ja välttää kotimaisen kilpailun vääristyminen vierailuverkon markkinoilla silloin, kun operaattorit käyttävät hyväkseen sääntelyn katvealueita soveltamalla verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuteen korjaavia toimenpiteitä kilpaillakseen kotimaisilla vierailuverkon markkinoilla.

- (39) Koska tämän asetuksen tavoitteena on varmistaa jatkuva kilpailu ja loppukäyttäjien suojele, tässä asetuksessa olisi asetettava verkkovierailupalvelujen tukkuhintakatot tasolle, joka vastaa operaattoreille tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuvien kustannusten kehitystä. Uudelleentarkasteluprosessissa käytetty kustannusmalli, johon viitataan tätä asetusta varten tehdyssä vaikutustenarvioinnissa, osoittaa, että operaattoreille aiheutuvat kustannukset ovat vähitellen laskeneet ja laskevat edelleen. Kun otetaan huomioon ennakoitu aikataulu tukkuhintakattojen suunnitellulle uudelleentarkastelulle komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2025 ja 30 päivänä kesäkuuta 2029 antamien kahden kertomuksen perusteella, tukkutason enimmäishintoja olisi alennettava asteittain ottaen huomioon asiaankuuluvat kustannusarviot ja markkinoiden todennäköinen kehitys vuosien 2022 ja 2027 välisenä aikana.

- (40) Tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamisen kustannusarviot, joihin sisältyvät yhteiset kustannukset, on tehty useiden lähteiden perusteella. Yhtenä lähteenä oli uudelleentarkasteluprosessissa käytetty tukkutason verkkovierailupalvelujen yleinen kustannusmalli, jossa arvioitiin tehokkaalle operaattorille tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuvat kustannukset. Kustannusmallin tulos mahdollistaa kustannusten analysoimisen kunakin vuonna kussakin jäsenvaltiossa eri skenaarioilla ja oletuksilla niinä vuosina, joina kustannuksia arvioidaan. Kustannusmallissa käytettiin operaattoreiden toimittamia tietoja, ja asiaankuuluvat kansalliset sääntelyviranomaiset vahvistivat sen. Myös kausiluonteisuus otettiin huomioon niissä jäsenvaltioissa, jotka pystyivät osoittamaan, että se vaikuttaa operaattoreiden verkkojen mitoittamiseen. Kustannusmallin kehittämisen aikana kuultiin jatkuvasti operaattoreita, BERECiä ja kansallisia sääntelyviranomaisia. Kustannusten arvioinnissa käytettiin lähteenä myös nykyisiä tukkutason verkkovierailuhintoja unionissa ja otettiin huomioon ajantasaistetun verkkoteknologian ennakoitu tuleva käyttöönotto, kuten BEREC ohjeisti lausunnoissaan.
- (41) Tukkuhintoja koskeviin sääntöihin liittyvät unionin tason sääntelyvelvoitteet olisi säilytettävä, koska toimenpiteisiin, jotka mahdollistavat RLAH:n koko unionissa puuttumatta tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuvien tukkutason kustannusten tasoon, voisi liittyä riski häiriöistä verkkovierailupalvelujen sisämarkkinoilla eivätkä ne edistäisi kilpailua. Asianmukaisella tasolla olevat tukkuhinnat helpottaisivat kestäväää kilpailua, johon myös uudet tulokkaat, pienet ja keskisuuret yritykset ja uusyritykset voisivat osallistua.

- (42) Tukkutason enimmäishintojen olisi toimittava turvarajana, ja niillä olisi varmistettava, että operaattorit voivat kattaa niille aiheutuneet kustannukset, mukaan lukien yhteiset kustannukset. Niiden olisi myös mahdollistettava RLAH:n laaja ja kestävä tarjonta ja jätettävä samalla liikkumavaraa operaattoreiden välisille kaupallisille neuvotteluille.
- (43) Joidenkin matkaviestinverkon operaattoreiden tapa laskuttaa verkkovierailupuhelujen tarjoamisesta tukkutasolla jopa 60 sekunnin vähimmäislaskutusyksiköiden perusteella, kun muissa tukkutason yhdysliikennemaksuissa sovelletaan yleensä sekuntipohjaista laskutusta, vääristää kilpailua näiden operaattoreiden ja erilaisia laskutusmenetelmiä soveltavien operaattoreiden välillä ja heikentää tällä asetuksella vahvistettujen tukkutason enimmäishintojen yhdenmukaista soveltamista. Se edustaa myös lisäkuluja, joka nostaa tukkukustannuksia ja vaikuttaa sitä kautta kielteisesti verkkovierailuäänipuhelujen hinnoitteluun vähittäistasolla. Matkaviestinverkon operaattoreita olisi tämän vuoksi vaadittava laskuttamaan säänneltyjen verkkovierailupuhelujen tarjoamisesta tukkutasolla sekuntipohjaisesti.
- (44) Sen varmistamiseksi, että verkkovierailuasiakkailta on keskeytyksetön ja tosiasiallinen mahdollisuus tavoittaa hätäpalvelut maksutta, vierailuverkkojen ei pitäisi periä verkkovierailuoperaattoreilta mitään tukkuhintaa minkään tyyppisistä hätäviesteistä.

- (45) Jotta parannettaisiin verkkovierailupalvelujen vähittäishintojen avoimuutta ja autettaisiin verkkovierailuasiakkaita tekemään päätöksiä mobiililaitteidensa käytöstä ulkomailla, matkaviestinpalvelujen tarjoajien olisi annettava verkkovierailuasiakkailleen maksutta tietoa verkkovierailuhinnoista, joita heihin sovelletaan, kun he käyttävät verkkovierailupalveluja vierailujäsenvaltiossa. Koska tietyt asiakasryhmät voivat olla hyvin perillä verkkovierailuhinnoista, verkkovierailuoperaattoreiden olisi tarjottava asiakkaalle mahdollisuus helposti lopettaa tällaisten automaattisten viestien vastaanottaminen. Verkkovierailuasiakkaille olisi lisäksi lähetettävä tekstiviestillä linkki, josta pääsee maksutta verkkovierailuoperaattorin verkkosivustolle, jolla annetaan yksityiskohtaista tietoa niistä palvelutyypeistä, toisin sanoen puheluista ja tekstiviesteistä, joista voi aiheutua lisäkuluja, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin (EU) 2018/1972 97 artiklan soveltamista. Verkkovierailuasiakkaille olisi tiedotettava selkeällä tavalla kaikista maksuista, joita saatetaan periä soittamisesta ilmaisnumeroihin verkkovierailun aikana. Lisäksi verkkovierailuoperaattoreiden olisi aktiivisesti annettava asiakkailleen, edellyttäen, että nämä ovat unionin alueella, pyynnöstä ja maksutta lisätietoja minuutti-, tekstiviesti- tai megatavukohtaisista datamaksuista, arvonlisävero mukaan lukien, joita peritään äänipuhelujen soittamisesta ja vastaanottamisesta, tekstiviestien ja multimediatekstiviestien lähettämisestä ja vastaanottamisesta sekä muiden datapalvelujen käyttämisestä vierailujäsenvaltiossa.

(46) Verkkovierailuasiakas voi muodostaa yhteyden muuhun kuin maanpäälliseen yleiseen matkaviestinverkkoon, esimerkiksi meriliikenteen aluksilla tarjottavaan järjestelmään (MCV-palvelut) komission päätöksessä 2010/166/EU¹ tarkoitetulla tavalla tai ilma-aluksissa tarjottavaan järjestelmään (MCA-palvelut) komission päätöksessä 2008/294/EY² tarkoitetulla tavalla, joka toimii muun tyyppisessä kuin maanpäällisessä radioverkossa alukselle asennettujen erityislaitteiden avulla. Kyseiset palvelut ovat usein käytettävissä kansainvälisillä vesillä tai ilma-aluksissa. Maksut, joita verkkovierailuasiakkaille aiheutuu yhteyden tahallisesta tai tahattomasta muodostamisesta muuhun kuin maanpäälliseen verkkoon, ovat huomattavasti korkeampia kuin säänneltyjen verkkovierailupalvelujen hinnat. Verkkovierailuasiakkaat ovat tottuneet hyödyntämään RLAH:ta ja käyttämään verkkovierailupalveluja kotimaisilla hinnoilla. Koska muuhun kuin maanpäälliseen verkkoon yhdistymistä koskevien avoimuus- ja turvatoimenpiteiden suhteen ei noudateta johdonmukaista lähestymistapaa, verkkovierailuasiakkaat ovat suuremmassa vaarassa saada yllätyslaskun. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön täydentäviä avoimuus- ja turvatoimenpiteitä, joita sovelletaan yhteyden muodostamiseen muuhun kuin maanpäälliseen verkkoon, esimerkiksi meriliikenteen aluksilla tai ilma-aluksissa.

¹ Komission päätös 2010/166/EU, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2010, aluksilla tarjottavissa matkaviestintäpalveluissa (MCV-palveluissa) käytettäviä radiotaajuuksia koskevien käyttöehtojen yhdenmukaistamisesta Euroopan unionissa (EUVL L 72, 20.3.2010, s. 38).

² Komission päätös 2008/294/EY, tehty 7 päivänä huhtikuuta 2008, ilma-aluksissa tarjottavien matkaviestintäpalvelujen (MCA-palvelujen) käyttämiä radiotaajuuksia koskevien käyttöehtojen yhdenmukaistamisesta yhteisössä (EUVL L 98, 10.4.2008, s. 19).

Verkkovierailuoperaattoreiden olisi toteutettava kohtuulliset toimet tällaisten avoimuus- ja turvatoimenpiteiden soveltamiseksi. Näihin toimiin voi sisältyä verkon toimintaa koskevia toimenpiteitä, saldorajoja, estomekanismi tai vastaavia toimenpiteitä. Niihin olisi erityisesti sisällyttävä toimenpiteitä, joilla varmistetaan riittävien tietojen antaminen selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla, jotta verkkovierailuasiakkaat voivat aktiivisesti estää tällaiset tahattomat verkkovierailut. Estomekanismin tarjoavien verkkovierailuoperaattoreiden olisi tiedotettava verkkovierailuasiakkaille rajoituksista, joita liittyy palvelun välittömään käyttöönottoon tai uudelleen aktivoimiseen, kuten riskistä, että ilman verkkoyhteyttä he eivät voi uudelleen aktivoida yhteyden muodostamista muuhun kuin maanpäälliseen verkkoon. Verkkovierailuoperaattoreiden olisi tiedotettava verkkovierailuasiakkailleen siitä, että he voivat aktivoida verkkovierailun eston manuaalisesti ja välittömästi mobiililaitteeltaan joko sen asetuksista tai asettamalla laitteen lentotilaan. Kun verkkovierailuoperaattorit suunnittelevat ja käyttävät verkkojaan, niiden olisi myös mahdollisuuksien mukaan pyrittävä asettamaan etusijalle yhteyden muodostaminen maanpäälliseen verkkoon, jotta asiakkaan riski tulla tahattomasti yhdistetyksi muuhun kuin maanpäälliseen verkkoon olisi mahdollisimman vähäinen. Jotta voidaan varmistaa verkkovierailuasiakkaiden suojelun korkea taso, kun on muodostettu yhteys muuhun kuin maanpäälliseen yleiseen matkaviestinverkkoon, matkaviestinpalvelujen tarjoajien olisi annettava verkkovierailuasiakkailleen tiedot mahdollisesti sovellettavista lisämaksuista maksuttomalla tekstiviestillä aina, kun tällaiseen verkkoon muodostetaan yhteys.

- (47) Tässä asetuksessa olisi vahvistettava säännellyille vähittäistason verkkovierailupalveluille erityiset avoimuusvaatimukset, jotka sopivat yhteen niiden hinnoittelua ja määrää koskevien erityisehtojen kanssa, joita sovelletaan verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisen jälkeen. Olisi erityisesti säädettävä, että verkkovierailuasiakkaille ilmoitetaan hyvissä ajoin, käyttäjäystävällisellä tavalla ja maksutta sovellettavasta kohtuullisen käytön politiikasta, siitä, milloin verkkovierailuäänipuhelupalveluihin, -tekstiviestipalveluihin tai -datapalveluihin sovellettavan kohtuullisen käytön määrä on kokonaan kulutettu, mahdollisista lisämaksuista sekä säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen toteutuneesta kulutuksesta.
- (48) Raja-alueilla asuvien asiakkaiden ei pitäisi saada ylisuuria laskuja tahattomien verkkovierailujen vuoksi. Verkkovierailuoperaattoreiden olisi siksi toteutettava kaikki kohtuulliset toimet minimoidakseen tahattomien verkkovierailujen riskin ja suojellakseen asiakkaitaan siltä, että heille aiheutuu kotijäsenvaltiossaan ollessaan verkkovierailumaksuja. Näihin toimiin olisi sisällyttävä saldorajoja, mekanismi, jolla estetään verkkovierailu unionin ulkopuolella sijaitsevassa verkossa, jos se on teknisesti toteutettavissa, tai vastaavia toimenpiteitä. Näihin toimiin olisi erityisesti sisällyttävä asianmukaisia toimenpiteitä tietojen antamiseksi selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla, jotta asiakkaat voivat aktiivisesti estää tällaiset tahattomat verkkovierailut. Kansallisten sääntelyviranomaisten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten, jotka vastaavat alueellaan yleensä asuvien asiakkaiden etujen turvaamisesta ja edistämisestä, olisi oltava tietoisia tilanteista, joissa asiakkaat kohtaavat ongelmia joutuessaan maksamaan verkkovierailumaksuja, vaikka ovat yhä kotijäsenvaltiossaan, ja niiden olisi ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin ongelman lievittämiseksi.

- (49) Olisi lisäksi vahvistettava toimenpiteet, jotta voidaan varmistaa kaikkien verkkovierailudatapalvelujen vähittäishintojen, myös muuhun kuin maanpäälliseen yleiseen matkaviestinverkkoon yhdistymisestä perittävien hintojen, avoimuus ja erityisesti välttää yllätyslaskut, jotka muodostavat esteen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle, ja tarjota verkkovierailuasiakkaiden käyttöön välineitä, joita he tarvitsevat seuratakseen ja hallitakseen verkkovierailudatapalvelujen käytöstä aiheutuvia kulujaan. Samoin ei pitäisi olla mitään esteitä sellaisten sovellusten tai teknologioiden kehittämiseksi, joilla verkkovierailupalveluja voidaan korvata tai jotka voivat tarjota vaihtoehtoja verkkovierailupalveluille, mukaan luettuna muun muassa WiFi.
- (50) Lisäksi verkkovierailuoperaattoreiden olisi yllätyslaskujen välttämiseksi määritettävä yksi tai useampi saldo- tai käyttöraja kaikista verkkovierailudatapalveluista aiheutuneille laskuttamattomille kuluilleen, ilmaistuna verkkovierailuasiakkaan laskutusvaluuttana, tarjottava niitä kaikille verkkovierailuasiakkailleen maksutta ja lähetettävä myöhemmin uudelleen käytettävässä mediamuodossa asianmukainen ilmoitus siitä, että tätä rajaa aletaan lähestyä. Kun tämä enimmäisraja on saavutettu, asiakkaat eivät enää vastaanottaisi näitä palveluja eikä heitä laskutettaisi niistä, paitsi jos he nimenomaisesti pyytävät palvelujen jatkamista ilmoituksessa määritettyjen ehtojen mukaisesti. Tällaisessa tapauksessa asiakkaiden olisi saatava ilmainen vahvistus myöhemmin uudelleen käytettävässä mediamuodossa. Verkkovierailuasiakkaille olisi annettava mahdollisuus kohtuullisen ajan kuluessa poistaa käytöstä saldo- tai käyttöraja tai olla ottamatta sellaista käyttöön. Asiakkaisiin olisi sovellettava oletusarvoisia rajoja, jolleivät he toisin pyydä.

- (51) Nämä avoimuustoimenpiteet olisi nähtävä verkkovierailuasiakkaiden vähimmäisturvana, eivätkä ne saisi estää verkkovierailuoperaattoreita tarjoamasta asiakkailleen muita toimintoja, jotka auttavat heitä ennakoimaan ja hallitsemaan verkkovierailudatapalvelujen käytöstä aiheutuvia kulujaan.
- (52) Myös prepaid-liittymää käyttävät asiakkaat saattavat saada yllätyslaskuja verkkovierailudatapalvelujen käytöstä. Tästä syystä katkaisurajasäännöksiä olisi sovellettava myös tällaisiin asiakkaisiin.

(53) Kuluttajat eivät aina hahmota, mitä eroa on sähköisten viestintäpalvelujen käyttämisellä verkkovierailun aikana, jolloin loppukäyttäjä käyttää näitä palveluja vierailujäsenvaltioissa, ja EU:n sisäisellä viestinnällä, jossa kotijäsenvaltiossaan oleva kuluttaja soittaa tai lähettää tekstiviestejä toiseen jäsenvaltioon. Vaikka verkkovierailuille ja EU:n sisäiselle viestinnälle on kullekin omat, erilliset markkinat, niillä on tiettyjä yhtäläisyyksiä kuluttajan näkökulmasta. Kuluttajilta säännellyssä EU:n sisäisessä viestinnässä perittävään arvonlisäverottomaan vähittäishintaan on 15 päivästä toukokuuta 2019 alkaen sovellettu hintakattoja, jotka ovat puhelujen osalta enintään 0,19 euroa minuutilta ja tekstiviestien osalta 0,06 euroa tekstiviestiltä. Jatkettaessa tällä asetuksella käyttöönotettuja RLAH-toimenpiteitä, joilla pyritään poistamaan rajatylittävää viestintää mahdollisesti haittaavat tekijät ja mahdollistamaan sisämarkkinoiden luominen, olisi pidettävä aiheellisena tarkastella EU:n sisäisen viestinnän markkinoiden kehitystä. Tätä varten nykyisten toimenpiteiden arvioinnissa olisi otettava lähtökohdaksi direktiivin (EU) 2018/1972 ja erityisesti henkilöiden välisiä viestintäpalveluja koskevien sääntöjen soveltaminen sekä unionin yhteisten matkapuhelujen terminoinnin enimmäismaksujen vahvistaminen, joka on EU:n sisäisen viestinnän kustannusrakenteen yksi osatekijä. Komission olisi BERECin tuella arvioitava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2018/1971¹ käyttöönotettujen nykyisten toimenpiteiden vaikutuksia ja määritettävä, onko olemassa tarvetta vielä alentaa hintakattoja kuluttajien suojelemiseksi ja missä määrin. Tämä arviointi olisi suoritettava vähintään vuotta ennen kuin mainittujen toimenpiteiden voimassaolo päättyy 14 päivänä toukokuuta 2024.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1971, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) ja BERECin tukiviraston (BEREC-virasto) perustamisesta, asetuksen (EU) 2015/2120 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1211/2009 kumoamisesta (EUVL L 321, 17.12.2018, s. 1).

- (54) Unionin alueella sovellettavien säänneltyjen verkkovierailuhinnastojen ja unionin ulkopuolella matkustaville asiakkaille aiheutuvien verkkovierailumaksujen välillä on huomattavia eroja, sillä viimeksi mainitut ovat huomattavasti korkeampia kuin unionin alueella sovellettavat hinnat, koska verkkovierailujen lisämaksuja sovelletaan unionissa vain poikkeuksellisesti vähittäistason verkkovierailumaksujen poistuttua käytöstä. Koska verkkovierailuja koskevien avoimuus- ja turvatoimenpiteiden suhteen ei noudateta johdonmukaista lähestymistapaa, kuluttajat eivät ole varmoja oikeuksistaan eivätkä sen vuoksi usein uskalla käyttää matkaviestinpalveluja ulkomailla. Asiakkaille annettavat avoimet tiedot voisivat auttaa heitä paitsi tekemään päätöksiä mobiililaitteidensa käytöstä heidän matkustaessaan ulkomailla (sekä unionin sisällä että sen ulkopuolella) myös tekemään valinnan verkkovierailuoperaattoreiden välillä. Siksi avoimuuden ja kuluttajansuojan puutteesta johtuva ongelma on ratkaistava soveltamalla myös unionin ulkopuolella tarjottaviin verkkovierailupalveluihin tiettyjä avoimuus- ja turvatoimenpiteitä. Näiden toimenpiteiden olisi helpotettava kilpailua ja parannettava sisämarkkinoiden toimintaa.
- (55) Unionin kansalaiset maksavat korkeita verkkovierailumaksuja käyttäessään vähittäistason verkkovierailupalveluja kolmansissa maissa. Sen vuoksi olisi kannustettava toteuttamaan aloitteita, joilla pyritään vastavuoroisuuden pohjalta alentamaan unionin ja kolmansien maiden välisistä verkkovierailupalveluista perittäviä verkkovierailumaksuja. Erityisesti unionin ulkoraja-alueiden loppukäyttäjät hyötyisivät suuresti alemmista verkkovierailumaksuista rajanaapureina olevien kolmansien maiden kanssa.
- (56) Jos vierailuverkon operaattori vierailussa kolmannessa maassa ei anna verkkovierailuoperaattorin valvoa asiakkaidensa käyttöä reaaliaikaisesti, verkkovierailuoperaattoria ei pidä velvoittaa tarjoamaan saldo- tai käyttörajoja asiakkaiden suojelemiseksi.

(57) Verkkovierailuoperaattoreiden olisi tiedotettava verkkovierailuasiakkaille mahdollisuudesta tavoittaa hätäpalvelut maksutta soittamalla eurooppalaiseen hätänumeroon 112, ja niiden olisi tiedotettava verkkovierailuasiakkaille sellaisista vaihtoehtoisista keinoista tavoittaa hätäpalvelut hätäviesteillä, jotka ovat teknisesti toteutettavissa verkkovierailuasiakkaiden, erityisten vammaisten verkkovierailuasiakkaiden, käyttöön. Vaihtoehtoiset hätäviestintäkeinot mahdollistavat sen, että verkkovierailuasiakkaat, erityisesti vammaiset verkkovierailuasiakkaat, voivat tavoittaa hätäpalvelut muilla keinoin kuin puhelulla. Vaihtoehtoiset viestintäkeinot voidaan varmistaa esimerkiksi hätäsovelluksilla, viestipalveluilla, välityspalveluilla tai direktiivin (EU) 2019/882 4 artiklan mukaisesti käyttöön otetuilla reaaliaikaisella tekstityksellä tai täydellisillä interaktiivisuusominaisuuksilla. Viestintäkeinoja koskevat tiedot olisi annettava tekstiviestillä, jossa verkkovierailuasiakkaalle ilmoitetaan mahdollisuudesta tavoittaa hätäpalvelut maksutta soittamalla eurooppalaiseen hätänumeroon 112 ja jossa on linkki erityiselle verkkosivustolle, jolle pääsee maksutta ja joka on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/2102¹ vaatimusten mukainen ja jolla kuvataan helposti ymmärrettävällä tavalla vaihtoehtoiset keinot tavoittaa hätäpalvelut vierailujäsenvaltiossa ja ilmoitetaan ainoastaan ne viestintäkeinot, jotka ovat teknisesti toteutettavissa verkkovierailuasiakkaiden käyttöön. Kyseisellä erityisellä verkkosivustolla olisi oltava tietoja kielellä, jolla verkkovierailuoperaattori viestii verkkovierailuasiakkaan kanssa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2102, annettu 26 päivänä lokakuuta 2016, julkisen sektorin elinten verkkosivustojen ja mobiilisovellusten saavutettavuudesta (EUVL L 327, 2.12.2016, s. 1).

(58) Direktiivin (EU) 2018/1972 110 artiklassa edellytetään jäsenvaltioiden varmistavan, että niiden julkiset varoitusjärjestelmät välittävät julkiset varoitukset asianomaisille loppukäyttäjille eli loppukäyttäjille, jotka ovat uhkaavan tai odotettavissa olevan suuren hätätilanteen tai katastrofin mahdollisena kohteena olevilla maantieteellisillä alueilla varoitusjakson aikana, verkkovierailivat loppukäyttäjät mukaan lukien. Kansalliset viranomaiset voivat nykyisin käytettävissä olevien teknologioiden avulla lähettää asianomaisille verkkovierailuasiakkaille julkisia varoituksia ilman, että näiden tarvitsee ensin tehdä mitään, kuten ladata sovellus. Joissakin jäsenvaltioissa otetaan kuitenkin käyttöön, toisinaan edellä mainittujen teknologioiden rinnalle, julkisten varoitusten lähettämiseen tarkoitettuja mobiilisovelluksia, jotka mahdollistavat monipuolisten tietojen lähettämisen loppukäyttäjille. Jäsenvaltioissa, joissa linkki tällaiseen kansalliseen julkisten varoitusten lähettämiseen tarkoitettuun mobiilisovellukseen annetaan tämän asetuksen nojalla perustetussa, kussakin jäsenvaltiossa käytössä olevia hätäpalvelujen mahdollisia käyttötapoja koskevassa tietokannassa, verkkovierailuoperaattoreiden olisi tiedotettava verkkovierailuasiakkaille linkistä kyseiseen sovellukseen. Tiedot olisi annettava kielellä, jolla verkkovierailuoperaattori viestii verkkovierailuasiakkaan kanssa. Direktiivin (EU) 2018/1972 johdanto-osan perusteella komissio arvioi mahdollisuuksia antaa asianomaisille verkkovierailuasiakkaille mahdollisuus saada toimivaltaisten kansallisten viranomaisten antamat julkiset varoitukset, myös mobiilisovelluksella heidän matkustaessaan unionin alueella, kansallisia julkisia varoitusjärjestelmiä täydentävän unionin laajuisen julkisen varoitusjärjestelmän kautta.

(59) Numerointialueet, myös lisäarvopalveluissa käytettävät, vahvistetaan kansallisissa numerointisuunnitelmissa, eikä niitä ole yhdenmukaistettu unionin tasolla. Sen vuoksi operaattorit eivät välttämättä voi etukäteen tietää lisäarvopalvelujen numerointialueita kaikissa maissa. Lisäarvopalveluissa käytettäviin numerointialueisiin sovelletaan erityisiä hinnoitteluehtoja kansallisella tasolla, ja monissa tapauksissa niiden terminointimaksuja ei säännellä. Vaikka verkkovierailuoperaattorit ymmärtävät tämän, niiden maksettavaksi tulevien tukkuhintojen taso voi silti olla yllättävän korkea. Verkkovierailuskenaariossa operaattorit eivät pysty puuttumaan tähän ongelmaan, koska niillä ei ole tietoa lisäarvopalveluissa kaikkialla unionissa käytettävistä numerointialueista. Ongelman ratkaisemiseksi BERECin olisi perustettava yhteinen unionin laajuinen suojattu tietokanta lisäarvopalvelujen numerointialueista ja pidettävä sitä yllä. Tietokannan on tarkoitus lisätä avoimuutta ja tarjota kansallisille sääntelyviranomaisille ja tapauksen mukaan muille toimivaltaisille viranomaisille sekä operaattoreille mahdollisuus saada suoraan tietoa siitä, mitkä numerointialueet voivat aiheuttaa korkeampia kustannuksia (terminointimaksuja) kaikissa jäsenvaltioissa. Se on välttämätön välivaihe avoimuuden lisäämiseksi vähittäistasolla, sillä sen avulla verkkovierailuasiakkaille voitaisiin tiedottaa palvelutyypeistä, joista voidaan periä korkeampia maksuja verkkovierailun yhteydessä. Kuluttajansuojan parantamiseksi ja avoimuuden lisäämiseksi tietokantaan olisi voitava sisällyttää lisätietoja esimerkiksi lisäarvopalvelujen numerointialueisiin liittyvistä hinnoista, kuten minuuttikohtaisista tai toimikohtaisista hinnoista. Tällaiset hintatiedot voitaisiin asettaa saataville erityisellä verkkosivustolla, jolla annetaan tietoa lisäarvopalveluista. BERECin olisi vahvistettava menettelyt, joiden mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava ja päivitettävä tämän asetuksen nojalla perustetun lisäarvopalvelujen numerointialueita koskevan tietokannan tiedot.

- (60) BERECin olisi perustettava yhteinen unionin laajuinen tietokanta hätäpalvelujen mahdollisista käyttötavoista, jotka kussakin jäsenvaltiossa ovat käytössä ja jotka ovat teknisesti toteutettavissa verkkovierailevien loppukäyttäjien käyttöön, ja pidettävä sitä yllä. Tietokannan on tarkoitus auttaa kansallisia operaattoreita, kansallisia sääntelyviranomaisia ja tapauksen mukaan muita toimivaltaisia viranomaisia olemaan selvillä kaikista näistä unionissa käyttöön otetuista keinoista tavoittaa hätäpalvelut. Jäsenvaltioiden olisi voitava päivittää tietokannan tiedot lisäämällä tarvittaessa linkki kansalliseen julkisten varoitusten lähettämiseen tarkoitettuun mobiilisovellukseen. BERECin olisi vahvistettava menettelyt, joiden mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava ja päivitettävä tämän asetuksen nojalla pyydytyt tiedot.

(61) Jos jäsenvaltiot antavat muille toimivaltaisille viranomaisille kuin kansallisille sääntelyviranomaisille joitakin loppukäyttäjien suojeluun liittyviä tehtäviä, jotka liittyvät esimerkiksi vähittäissopimuksia koskeviin tietovaatimuksiin, avoimuuteen tai sopimuksen päättämiseen, näiden toimivaltaisten viranomaisten kyseisiin tehtäviin liittyvä toimivalta kattaa vähittäissopimuksen kaikki osat, mukaan lukien verkkovierailuihin liittyvät oikeudet ja velvollisuudet. Sanotun rajoittamatta tehtävien antamista direktiivin (EU) 2018/1972 mukaisesti mainitun direktiivin mukaisten tehtävien suorittamisesta vastaavilla kansallisilla sääntelyviranomaisilla ja tapauksen mukaan muilla toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava tarvittavat valtuudet tämän asetuksen mukaisten velvoitteiden noudattamisen seurantaan ja valvontaan ja niiden täytäntöönpanoon omalla alueellaan. Niiden olisi myös seurattava verkkovierailuasiakkaille tarjottavien äänipuhelu-, tekstiviesti- ja datapalvelujen hintakehitystä unionin alueella, mukaan lukien tarvittaessa unionin syrjäisimmillä alueilla soitettaviin ja vastaanotettaviin verkkovierailupuheluihin liittyvät erityiset kustannukset ja tarve varmistaa, että nämä kustannukset voidaan kattaa riittävästi tukkumarkkinoilla ja että liikenteen ohjaustekniikkaa ei käytetä valintojen rajoittamiseen asiakkaiden vahingoksi. Niiden olisi varmistettava, että asianosaisten saatavilla on ajantasaista tietoa tämän asetuksen soveltamisesta, ja julkaistava tämän seurannan tulokset. Tiedot olisi annettava erikseen yritysasiakkaille sekä jälkikäitelaskutusta tai prepaid-liittymää käyttäville asiakkaille.

- (62) Unionin syrjäisimmillä alueilla, joilla matkapuhelinliikenteen toimiluvat myönnetään erillään valtion alueen muita osia koskevista toimiluvista, tapahtuva maansisäinen verkkovierailu voisi hyötyä maksualennuksista, jotka vastaavat verkkovierailupalvelujen sisämarkkinoilla sovellettavia maksualennuksia. Tämän asetuksen täytäntöönpano ei saisi johtaa siihen, että maansisäisiä verkkovierailupalveluja käytäviin asiakkaisiin sovellettaisiin epäedullisempaa hinnoittelua kuin unionin laajuisia verkkovierailupalveluja käytäviin asiakkaisiin. Kansalliset viranomaiset voivat tätä varten toteuttaa unionin oikeuden mukaisia lisätoimia.
- (63) Tämän asetuksen soveltamisen ja verkkovierailujen tukkumarkkinoiden kehityksen seuraamiseksi ja valvomiseksi kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava oikeus pyytää tietoja tukkutason verkkovierailusopimuksista, joissa on päätetty olla soveltamatta verkkovierailupalvelujen tukkutason enimmäishintoja, kuitenkin siten, että samalla varmistetaan liikesalaisuuksien luottamuksellisuus. Kyseisten viranomaisten olisi myös voitava pyytää tietoja tukkutason verkkovierailusopimuksissa hyväksytyistä ja sovellettavista ehdoista, joiden tarkoituksena on estää pysyvä verkkovierailu ja verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden poikkeava tai vilpillinen käyttö muihin tarkoituksiin kuin säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjontaan verkkovierailuoperaattoreiden asiakkaille näiden matkustaessa unionin alueella.

(64) Jos unionin matkaviestinpalvelujen tarjoajat katsovat, että niiden asiakkaille yhteentoimivuudesta ja päästä päähän -liitettävyydestä koituvat edut vaarantuvat, koska muissa jäsenvaltioissa toimivien matkaviestinverkkojen operaattoreiden kanssa tehdyt verkkovierailujärjestelyt päättyvät tai saattavat päättyä, tai ne eivät kykene tarjoamaan asiakkailleen palvelua toisessa jäsenvaltiossa, koska vähintään yhden tukkutason verkkopalvelujen tarjoajan kanssa ei ole saatu aikaan sopimusta, kansallisten sääntelyviranomaisten tai direktiivin (EU) 2018/1972 61 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa muiden toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä tarvittaessa mainitun direktiivin 61 artiklan mukaisia valtuuksiaan varmistaakseen asianmukaisen käyttöoikeuden ja yhteenliittämisen, ottaen huomioon mainitun direktiivin 3 artiklassa säädetyt tavoitteet ja erityisesti tavoitteen kehittää sisämarkkinoita edistämällä yleiseurooppalaisten palvelujen tarjoamista, saatavuutta ja yhteentoimivuutta sekä päästä päähän -liitettävyyttä.

(65) Tukkutason verkkovierailupalveluihin sovellettava erityinen hintasääntely merkitsee, että yleistä unionin hintakattoa sovelletaan yhdistelmätuotteeseen, joka voi käsittää myös muita verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden ja yhteenliittämisen tuotantopanoksia, erityisesti sellaisia, joihin sovelletaan kansallista tai mahdollisesti valtioiden rajat ylittävää sääntelyä. Näiden tuotantopanosten sääntelyssä esiintyvien eroavaisuuksien ennustetaan vähenevän unionissa, erityisesti koska direktiivin (EU) 2018/1972 nojalla on toteutettu lisätoimenpiteitä, joilla pyritään parantamaan sääntelytapojen johdonmukaisuutta. Tällä välin vierailuverkon operaattoreiden ja muiden operaattoreiden väliset riidat, jotka koskevat kyseisiin tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen tarvittaviin säännelyihin tuotantopanoksiin sovellettavia maksuja, olisi käsiteltävä ottaen huomioon BERECin lausunto, silloin kun sitä on kuultu, verkkovierailuun sovellettavien erityisten sääntelyvelvoitteiden mukaisesti ja noudattaen direktiiviä (EU) 2018/1972.

- (66) On tarpeen seurata sekä tarkastella säännöllisesti verkkovierailujen tukkumarkkinoiden toimintaa ja kyseisten markkinoiden vuorovaikutusta verkkovierailujen vähittäismarkkinoiden kanssa ottaen huomioon kilpailun ja teknologian kehitys ja liikennevirrat. Komission olisi annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kaksi kertomusta ja sen jälkeen tarvittaessa lainsäädäntöehdotus. Komission olisi arvioitava kertomuksissaan erityisesti sitä, vaikuttaako RLAH vähittäismarkkinoilla käytettävissä olevien erilaisten hinnoittelumallien kehitykseen. Tähän olisi sisällyttävä yhtäältä arvio sellaisten hinnoittelumallien mahdollisesta tulosta markkinoille, joihin kuuluu ainoastaan kotimaisia palveluja ja joissa vähittäistason verkkovierailupalvelut on suljettu kokonaan pois ja jotka siten vievät pohjaa RLAH:n perimmäiseltä tavoitteelta, ja toisaalta arvio kiinteähintaisten hinnoittelumallien saatavuuden mahdollisesta vähenemisestä, joka myös voi koitua kuluttajien tappioksi ja vaarantaa digitaalisten sisämarkkinoiden tavoitteiden toteutumisen.

Komission kertomuksissa olisi erityisesti analysoitava sitä, missä määrin kansalliset sääntelyviranomaiset ovat hyväksyneet poikkeuksellisia verkkovierailujen vähittäistason lisämaksuja, kykenevätkö kotiverkon operaattorit pitämään voimassa kotimaiset laskutusmallinsa ja kykenevätkö vierailuverkon operaattorit kattamaan säänneltyjen tukkutasen verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta tosiasiallisesti aiheutuneet kustannukset. Komission kertomuksissa olisi lisäksi arvioitava seuraavia kysymyksiä: miten tukkutasolla varmistetaan eri verkkoteknologioiden ja -sukupolvien käyttömahdollisuus; datapalvelujen tukkutasen hinnoittelua koskevat tiedot; kauppapaikkojen ja vastaavien välineiden käyttötaso tukkutasen kaupankäynnissä; laitteiden välisten verkkovierailujen kehitys; vähittäistason jatkuvat ongelmat, jotka liittyvät lisäarvopalveluihin; hätäviestintää koskevien toimenpiteiden soveltaminen; avoimuustoimenpiteet, jotka koskevat verkkovierailuja kolmansissa maissa ja muissa kuin maanpäällisissä yleisissä matkaviestinverkoissa ja joilla pyritään estämään tahattomat verkkovierailut; tässä asetuksessa säädettyjen palvelun laatua koskevien velvoitteiden tehokkuus; ja se, missä määrin asiakkaat saavat vähittäissopimuksissaan asianmukaiset tiedot kyseisistä velvoitteista ja voivat hyötyä todellisesta RLAH-kokemuksesta. Lisäksi komission kertomuksissa olisi arvioitava, miten uusien teknologioiden käyttöönotto ja täytäntöönpano sekä pandemiat ja luonnonkatastrofit vaikuttavat verkkovierailumarkkinoihin. Jotta voidaan antaa tällaisia kertomuksia, joissa arvioidaan, miten verkkovierailumarkkinat mukautuvat RLAH-sääntöihin, näiden markkinoiden toiminnasta olisi kerättävä riittävät tiedot kyseisten sääntöjen täytäntöönpanon jälkeen.

(67) Jotta voidaan arvioida kilpailun kehitystä unionin laajuisilla verkkovierailumarkkinoilla ja antaa säännöllisesti tietoja muutoksista tukkutason tosiasiallisissa verkkovierailumaksuissa verkkovierailupalvelujen tarjoajien välisessä epätasapainoisessa liikenteessä, BERECin olisi edelleen kerättävä kansallisilta sääntelyviranomaisilta tietoja. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi tarvittaessa voitava koordinoida toimintaansa muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Näihin tietoihin olisi sisällyttävä tasapainoisessa ja epätasapainoisessa liikenteessä sovellettavat tosiasialliset hinnat sekä asianomaisten verkkovierailupalvelujen tosiasialliset liikennemäärät. Sellaisten tietojen kerääminen, joiden avulla voidaan seurata ja arvioida esimerkiksi pandemioiden aiheuttamien matkustuskäyttäytymisen ja kulutustottumusten muutosten vaikutuksia, on olennaisen tärkeää tässä asetuksessa säädetyissä kertomuksissa edellytettävää analyysia varten. BERECin olisi myös kerättävä tietoja tapauksista, joissa tukkutason verkkovierailusopimuksen osapuolet ovat luopuneet verkkovierailupalvelujen tukkutason enimmäishintojen soveltamisesta tai toteuttaneet tukkutasolla toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää pysyvä verkkovierailu tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden poikkeava tai vilpillinen käyttö muihin tarkoituksiin kuin säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjontaan verkkovierailuoperaattoreiden asiakkaille näiden matkustaessa ajoittain unionin alueella. BERECin olisi raportoitava riittävällä tarkkuustasolla kerättyjen tietojen perusteella säännöllisesti verkkovierailupalvelujen vähittäishintojen, tukkuhintojen ja tukkutason kustannusten välisestä suhteesta. Komission olisi annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2027 kertomus, joka perustuu BERECin säännöllisiin raportteihin, ja sen jälkeen tarvittaessa lainsäädäntöehdotus. BERECin olisi myös kerättävä niiden seikkojen seurannassa tarvittavat tiedot, joita komissio arvioi tässä asetuksessa säädetyissä kertomuksissa.

- (68) Keskipitkällä aikavälillä laitteiden välisten verkkovierailujen ja esineiden internetin laitteiden verkkovierailujen helpottaminen olisi tunnustettava merkittäväksi unionin teollisuuden digitalisoinnin edistäjäksi, ja siinä olisi hyödynnettävä aiheeseen liittyviä unionin politiikkoja muun muassa sellaisilla aloilla kuin terveydenhuolto, energia, ympäristö ja liikenne. Komission olisi arvioitava säännöllisesti verkkovierailujen roolia laitteiden välisten yhteyksien markkinoilla ja esineiden internetin markkinoilla. Komission olisi tarvittaessa annettava myös suosituksia BERECiä kuultuaan. BERECin olisi myös kerättävä tiedot, joita tarvitaan komission kertomuksissa arvioitavien tässä asetuksessa säädettyjen seikkojen seurantaan ja jotka koskevat laitteiden välisten verkkovierailujen ja esineiden internetin laitteiden kehitystä, ottaen huomioon toimiluvista vapaisiin taajuuksiin perustuvat matkaviestinverkon yhteysratkaisut.
- (69) Komission, BERECin, kansallisten sääntelyviranomaisten ja tarvittaessa muiden toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava täysimääräisesti liikesalaisuuksien luottamuksellisuus jakaessaan tietoja tämän asetuksen soveltamisen tarkastelua, seurantaa ja valvontaa varten. Liikesalaisuuksien luottamuksellisuutta koskevien vaatimusten noudattaminen ei siksi saisi estää kansallisia sääntelyviranomaisia jakamasta luottamuksellisia tietoja oikea-aikaisesti tällaisia tarkoituksia varten.

- (70) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat yhteisen lähestymistavan hyväksyminen sen varmistamiseksi, että yleisten matkaviestinverkkojen käyttäjät eivät unionin alueella matkustaessaan joudu maksamaan unionin laajuisista verkkovierailupalveluista kohtuuttomia hintoja kilpailtuihin kansallisiin hintoihin verrattuna, samalla kun lisätään avoimuutta ja parannetaan kuluttajansuojaa sekä varmistetaan, että vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjonta kotimaisilla hinnoilla on kestävä ja että RLAH-kokemus on todellinen verkkovierailun aikaisen palvelun laadun ja hätäpalvelujen käyttömahdollisuuden suhteen, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (71) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.
- (72) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725¹ 42 artiklan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 20 päivänä huhtikuuta 2021,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa säädetään yhteisestä lähestymistavasta, jolla varmistetaan, että yleisten matkaviestinverkkojen käyttäjät eivät unionin alueella matkustaessaan joudu maksamaan unionin laajuisista verkkovierailupalveluista kohtuuttomia hintoja kilpailtuihin kansallisiin hintoihin verrattuna puheluja soittaessaan ja vastaanottaessaan, tekstiviestejä lähettäessään ja vastaanottaessaan sekä pakettikytkentäisiä dataviestintäpalveluja käyttäessään.

Näin ollen tällä asetuksella edistetään sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja saavutetaan samalla kuluttajansuojan, tietosuojan, yksityisyyden ja luottamuksen korkea taso, edistetään kilpailua, riippumattomuutta ja avoimuutta markkinoilla sekä tarjotaan innovointikannustimia ja valintamahdollisuuksia kuluttajille ja huomioidaan vammaiset henkilöt noudattaen samalla täysimääräisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjaa.

Tässä asetuksessa vahvistetaan ehdot yleisten matkaviestinverkkojen tukkutason käyttöoikeuden myöntämiselle säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjoamiseksi. Sitä sovelletaan sekä verkko-operaattoreiden perimiin tukkutason hintoihin että verkkovierailuoperaattoreiden perimiin vähittäistason hintoihin.

2. Tällä asetuksella vahvistetaan myös säännöt, joilla pyritään lisäämään avoimuutta ja parantamaan maksuista tiedottamista verkkovierailupalvelujen käyttäjille, mukaan lukien käyttäjät, jotka käyttävät sääntelemättömiä verkkovierailupalveluja kolmansissa maissa. Sillä myös lisätään avointa tiedottamista sääntelemättömien verkkovierailupalvelujen käyttäjille näiden muodostaessa yhteyden muuhun kuin maanpäälliseen yleiseen matkaviestinverkkoon, kuten tapauksen mukaan aluksilla tai ilma-aluksissa.
3. Tässä asetuksessa säädettyt enimmäishinnat ilmaistaan euroina.
4. Kun 8–11 artiklan mukaiset enimmäishinnat ilmaistaan muuna valuuttana kuin euroina, arvot näissä valuutoissa määritetään soveltamalla niiden viitekurssien keskiarvoa, jotka Euroopan keskuspankki on julkaissut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* asianomaisen kalenterivuoden 15 päivänä tammikuuta, 15 päivänä helmikuuta ja 15 päivänä maaliskuuta. Enimmäishintojen osalta muuna valuuttana kuin euroina ilmaistut rajat tarkistetaan vuosittain vuodesta 2023 alkaen. Näiden valuuttojen vuosittain tarkistettuja rajoja sovelletaan 15 päivästä toukokuuta.
5. Tällä asetuksella ei rajoiteta tehtävien antamista kansallisille sääntelyviranomaisille ja muille toimivaltaisille viranomaisille direktiivin (EU) 2018/1972 mukaisesti, mukaan lukien mainitun direktiivin III osan III osaston täytäntöönpanoon liittyvät vastuut.

2 artikla
Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan direktiivin (EU) 2018/1972 2 artiklassa säädettyjä määritelmiä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen määritelmien lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:
 - a) 'verkkovierailuoperaattorilla' tarkoitetaan yritystä, joka tarjoaa verkkovierailuasiakkaalle säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja;
 - b) 'kotimaan operaattorilla' tarkoitetaan yritystä, joka tarjoaa verkkovierailuasiakkaalle kotimaan matkaviestinpalveluja;
 - c) 'kotiverkolla' tarkoitetaan yleistä viestintäverkkoa, joka sijaitsee jossakin jäsenvaltiossa ja jota verkkovierailuoperaattori käyttää säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen verkkovierailuasiakkaalle;
 - d) 'vierailuverkolla' tarkoitetaan jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin verkkovierailuasiakkaan kotimaan operaattorin sijaintivaltiossa sijaitsevaa maanpäällistä yleistä matkaviestinverkkoa, jossa verkkovierailuasiakas voi soittaa tai vastaanottaa puheluja, lähettää tai vastaanottaa tekstiviestejä tai käyttää pakettikytkentäistä dataa kotiverkon operaattorin kanssa tehdyin järjestelyin;

- e) 'unionin laajuisella verkkovierailulla' tarkoitetaan sitä, että verkkovierailuasiakas käyttää mobiililaitetta unionin sisäisten puhelujen soittamiseen tai vastaanottamiseen, unionin sisäisten tekstiviestien lähettämiseen tai vastaanottamiseen tai pakettikytkentäisen datan käyttöön ollessaan muussa jäsenvaltiossa kuin kotimaan operaattorin verkon sijaintivaltiossa, kotiverkon operaattorin ja vierailuverkon operaattorin välisin järjestelyin;
- f) 'verkkovierailuasiakkaalla' tarkoitetaan unionissa sijaitsevan maanpäällisen yleisen matkaviestinverkon avulla säänneltyjä verkkovierailupalveluja tarjoavan verkkovierailuoperaattorin asiakasta, jolla on verkkovierailuoperaattorin kanssa tekemänsä vähittäissopimuksen tai muun järjestelyn perusteella mahdollisuus unionin laajuiseen verkkovierailuun;
- g) 'säännellyllä verkkovierailupuhelulla' tarkoitetaan verkkovierailuasiakkaan vierailuverkossa soittamaa matkapuhelua, jossa siirtyy vain puhe ja jonka kohdeverkko on unionin alueella sijaitseva yleinen viestintäverkko, tai verkkovierailuasiakkaan vierailuverkossa vastaanottamaa matkapuhelua, jossa siirtyy vain puhe ja joka on soitettu unionin alueella sijaitsevasta yleisestä viestintäverkosta;
- h) 'tekstiviestillä' tarkoitetaan lyhytsanomapalvelun (SMS) tekstiviestiä, joka koostuu lähinnä kirjaimista tai numeroista tai molemmista ja joka voidaan lähettää kansallisten numerointisuunnitelmien mukaisesti annettujen matkapuhelinten ja/tai kiinteän puhelinverkon numerojen välillä;

- i) 'säännellyllä verkkovierailutextiviestillä' tarkoitetaan verkkovierailuasiakkaan lähettämää tekstiviestiä, joka lähtee vierailuverkosta ja saapuu unionin alueella sijaitsevaan yleiseen viestintäverkkoon, tai verkkovierailuasiakkaan vastaanottamaa tekstiviestiä, joka lähtee unionin alueella sijaitsevasta yleisestä viestintäverkosta ja saapuu vierailuverkkoon;
- j) 'säännellyllä verkkovierailudatapalvelulla' tarkoitetaan verkkovierailupalvelua, jonka avulla verkkovierailuasiakas voi käyttää pakettikytkentäistä dataa mobiililaitteellaan silloin, kun se on yhteydessä vierailuverkkoon, pois lukien säänneltyjen verkkovierailupuhelujen tai verkkovierailutextiviestien lähettäminen tai vastaanottaminen, mukaan lukien kuitenkin multimediamviestien lähettäminen tai vastaanottaminen;
- k) 'verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeudella' tarkoitetaan suoraa verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeutta tai verkkovierailujen tukkutason jälleenmyynnin käyttöoikeutta;
- l) 'suoralla verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeudella' tarkoitetaan sitä, että matkaviestinverkon operaattori asettaa toimintoja tai palveluja tai molempia toisen yrityksen saataville määritellyin ehdoin siinä tarkoituksessa, että kyseinen toinen yritys tarjoaa säänneltyjä verkkovierailupalveluja verkkovierailuasiakkaille;

- m) 'verkkovierailujen tukkutason jälleenmyynnin käyttöoikeudella' tarkoitetaan sitä, että matkaviestinverkon operaattori, joka on muu kuin vierailuverkon operaattori, tarjoaa verkkovierailupalveluja tukkutasolla toiselle yritykselle siinä tarkoituksessa, että kyseinen toinen yritys tarjoaa säänneltyjä verkkovierailupalveluja verkkovierailuasiakkaille;
- n) 'kotimaisella vähittäishinnalla' tarkoitetaan kotimaista vähittäistason yksikköhintaa, jonka verkkovierailuoperaattori perii asiakkaan soittamista puhelusta ja lähettämistä tekstiviesteistä, jotka nousevat yhdestä yleisestä viestintäverkosta ja laskevat toiseen yleiseen viestintäverkkoon samassa jäsenvaltiossa, sekä asiakkaan kuluttamasta datasta.

Ensimmäisen alakohdan n alakohdan osalta, jos kotimaista vähittäistason yksikköhintaa ei ole määritetty, kotimaisen vähittäishinnan katsotaan määräytyvän samalla laskutusperiaatteella, jota sovelletaan asiakkaan soittamiin puheluihin ja lähettämiin tekstiviesteihin, jotka nousevat yhdestä yleisestä viestintäverkosta ja laskevat toiseen yleiseen viestintäverkkoon samassa jäsenvaltiossa, ja asiakkaan kuluttamaan dataan kyseisen asiakkaan omassa jäsenvaltiossa.

3 artikla

Verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeus

1. Matkaviestinverkon operaattoreiden on täytettävä kaikki verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeutta koskevat kohtuulliset pyynnöt, erityisesti siten, että verkkovierailuoperaattorille annetaan mahdollisuus toisintaa kotimaassa tarjoamansa vähittäistason matkaviestinpalvelut, jos se on vierailuverkossa teknisesti toteutettavissa.
2. Matkaviestinverkon operaattorit voivat hylätä verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeutta koskevat pyynnöt ainoastaan objektiivisten kriteerien perusteella, jollaisia voivat olla tekninen toteutettavuus ja verkon eheys. Kaupallisia näkökohtia ei voida käyttää perusteena hylätä verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeutta koskevia pyyntöjä kilpailevien verkkovierailupalvelujen tarjoamisen rajoittamiseksi.
3. Verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuteen on sisällyttävä kaikkien sellaisten verkkoelementtien ja niihin liittyvien toimintojen, asiaankuuluvien palvelujen, ohjelmistojen ja tietojärjestelmien käyttöoikeudet, joita tarvitaan säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjoamiseksi asiakkaille, ja siihen on sisällyttävä kaikki käytettävissä olevat verkkoteknologiat ja kaikki käytettävissä olevat verkkosukupolvet.

4. Tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden kaikkien osatekijöiden käyttöoikeuksien tarjoamiseen sovelletaan 9, 10 ja 11 artiklassa vahvistettuja säänneltyjä tukkutason verkkovierailuhintoja koskevia sääntöjä, jolleivät tukkutason verkkovierailusopimuksen molemmat osapuolet nimenomaisesti sovi, ettei sopimuksen soveltamisesta johtuvaan keskimääräiseen tukkutason verkkovierailuhintaan sovelleta säänneltyä verkkovierailupalvelujen tukkutason enimmäishintaa sopimuksen voimassaoloaikana.

Verkkovierailujen tukkutason jälleenmyynnin käyttöoikeuden osalta matkaviestinverkon operaattorit voivat periä oikeudenmukaisen ja kohtuullisen hinnan muista kuin 3 kohdan soveltamisalaan kuuluvista osatekijöistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamista.

5. Matkaviestinverkon operaattoreiden on julkaistava viitetarjous ottaen huomioon 8 kohdassa tarkoitetut BERECin suuntaviivat ja asetettava se verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeutta pyytävän yrityksen saataville. Matkaviestinverkon operaattoreiden on toimitettava käyttöoikeutta pyytävälle yritykselle tämän artiklan mukainen tällaista käyttöoikeutta koskeva tukkutason verkkovierailusopimusluonnos viimeistään kuukauden kuluttua siitä, kun matkaviestinverkon operaattori on alun perin vastaanottanut pyynnön. Verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeus on myönnettävä kohtuullisen ajan kuluessa, joka saa olla enintään kolme kuukautta tukkutason verkkovierailusopimuksen tekemisestä. Verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeutta koskevan pyynnön vastaanottavien matkaviestinverkon operaattoreiden ja käyttöoikeutta pyytävien yritysten on neuvoteltava vilpittömässä mielessä.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitetun viitetarjouksen on oltava riittävän yksityiskohtainen, ja siinä on oltava kaikki 3 kohdassa tarkoitetut verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeutta varten tarvittavat osatekijät, ja siinä on kuvattava suoran verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden ja verkkovierailujen tukkutason jälleenmyynnin käyttöoikeuden kannalta merkityksellinen tarjonta sekä siihen liittyvät ehdot. Viitetarjouksen on sisällettävä kaikki tarvittavat tiedot, jotta verkkovierailuoperaattori voi varmistaa, että sen asiakkaat voivat tavoittaa hätäpalvelut maksutta hätäviesteillä sopivimpaan hätäkeskukseen, ja jotta soittajan sijaintitiedot voidaan siirtää maksutta sopivimpaan hätäkeskukseen verkkovierailupalveluja käytettäessä.

Viitetarjous voi sisältää ehtoja, joilla estetään pysyvä verkkovierailu tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden poikkeava tai vilpillinen käyttö muihin tarkoituksiin kuin säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjontaan verkkovierailuoperaattoreiden asiakkaille näiden matkustaessa ajoittain unionin alueella. Jos tällaisia ehtoja on määritelty viitetarjouksessa, niihin on sisällyttävä erityistoimenpiteet, joita vierailuverkon operaattori voi toteuttaa pysyvän verkkovierailun tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden poikkeavan tai vilpillisen käytön estämiseksi, sekä objektiiviset kriteerit, joiden perusteella tällaisia toimenpiteitä voidaan toteuttaa. Tällaisissa kriteereissä voidaan viitata verkkovierailuliikennettä koskeviin koostettuihin tietoihin. Niissä ei saa viitata erityisiin tietoihin, jotka liittyvät verkkovierailuoperaattorin asiakaskohtaiseen liikenteeseen.

Viitetarjouksessa voidaan muun muassa määrätä, että jos vierailuverkon operaattorilla on perusteltu syy katsoa, että merkittävä osuus verkkovierailuoperaattorin asiakkaista käyttää verkkovierailuja pysyvästi tai että verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeutta käytetään poikkeavasti tai vilpillisesti, vierailuverkon operaattori voi vaatia verkkovierailuoperaattoria antamaan tietoja – unionin ja kansallisiin tietosuojavaatimuksiin vaikuttamatta –, joiden avulla voidaan todeta, onko kyse verkkovierailuoperaattorin asiakkaiden merkittävän osuuden pysyvästä verkkovierailusta tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden poikkeavasta tai vilpillisestä käytöstä vierailuverkon operaattorin verkossa, kuten tietoja niiden asiakkaiden osuudesta, joiden osalta on todettu sovellettavaan kotimaiseen vähittäishintaan tarjottujen säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen poikkeavan tai vilpillisen käytön riski objektiivisten indikaattorien perusteella kohtuullisen käytön politiikan soveltamisesta 7 artiklan nojalla hyväksyttävien täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

Viitetarjouksessa voidaan viimeisenä keinona siinä tapauksessa, että tilannetta ei ole pystytty korjaamaan vähemmän tiukoilla toimenpiteillä, määrätä mahdollisuudesta päättää tukkutason verkkovierailusopimus, jos vierailuverkon operaattori on todennut, että objektiivisten kriteerien perusteella merkittävä osuus verkkovierailuoperaattorin asiakkaista käyttää verkkovierailupalveluja pysyvästi tai että verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeutta käytetään poikkeavasti tai vilpillisesti, ja ilmoittanut tästä kotiverkon operaattorille.

Vierailuverkon operaattori voi päättää tukkutason verkkovierailusopimuksen yksipuolisesti pysyvän verkkovierailun taikka verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden poikkeavan tai vilpillisen käytön perusteella vain, jos siihen on saatu ennakkolupa vierailuverkon operaattorin kansalliselta sääntelyviranomaiselta.

Vierailuverkon operaattorin kansallisen sääntelyviranomaisen on kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut vierailuverkon operaattorin pyynnön, joka koskee lupaa päättää tukkutason verkkovierailusopimus, päätettävä kotiverkon operaattorin kansallista sääntelyviranomaista kuultuaan, myönnetäänkö tällainen lupa vai evätäänkö se, ja ilmoitettava siitä komissiolle.

Vierailuverkon operaattorin ja kotiverkon operaattorin kansalliset sääntelyviranomaiset voivat kukin pyytää BERECiä antamaan lausunnon tämän asetuksen mukaisesti toteutettavasta toimesta. BERECin on annettava lausunto kuukauden kuluessa tällaisen pyynnön vastaanottamisesta.

Jos BERECiä on kuultu, vierailuverkon operaattorin kansallisen sääntelyviranomaisen on odotettava BERECin lausuntoa ja otettava se mahdollisimman tarkasti huomioon, ennen kuin se päättää – kuudennessa alakohdassa tarkoitettua kolmen kuukauden määräaikaa noudattaen –, myöntääkö se luvan päättää tukkutason verkkovierailusopimus vai epääkö se sen.

Vierailuverkon operaattorin kansallisen sääntelyviranomaisen on asetettava yleisön saataville tiedot luvista päättää tukkutason verkkovierailusopimus, jollei liikesalaisuuksien luottamuksellisuudesta muuta johdu.

Tämän kohdan viidennestä yhdeksänteen alakohta eivät rajoita kansallisen sääntelyviranomaisen valtuuksia vaatia 17 artiklan 7 kohdan nojalla tässä asetuksessa säädettyjen velvoitteiden rikkomisen välitöntä lopettamista eivätkä vierailuverkon operaattorin oikeutta soveltaa asianmukaisia toimenpiteitä petosten torjumiseksi.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on tarvittaessa määrättävä, että tässä artiklassa säädettyjen velvoitteiden täyttämiseksi viitetarjouksiin tehdään muutoksia, jotka koskevat muun muassa erityistoimenpiteitä, joita vierailuverkon operaattori voi toteuttaa estääkseen pysyvän verkkovierailun tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden poikkeavan tai vilpillisen käytön, sekä objektiivisia kriteerejä, joiden perusteella vierailuverkon operaattori voi toteuttaa tällaisia toimenpiteitä.

7. Jos käyttöoikeutta pyytävä yritys haluaa aloittaa kaupalliset neuvottelut sellaisten osatekijöiden sisällyttämiseksi, jotka eivät sisälly viitetarjoukseen, matkaviestinverkon operaattoreiden on vastattava tällaiseen pyyntöön kohtuullisen ajan kuluessa, joka saa olla enintään kaksi kuukautta siitä, kun pyyntö on alun perin vastaanotettu. Edellä olevia 2 ja 5 kohtaa ei sovelleta tätä kohtaa sovellettaessa.

8. Tämän artiklan johdonmukaisen soveltamisen edistämiseksi BERECin on sidosryhmiä kuultuaan ja tiiviissä yhteistyössä komission kanssa päivitettävä asetuksen (EU) N:o 531/2012 3 artiklan 8 kohdan mukaisesti vahvistetut suuntaviivat verkkovierailupalvelujen tukkutasen käyttöoikeudelle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen hyväksymispäivästä (alaviitteessä 2 mainitun neuvoston päätöksen päiväyksestä)].

4 artikla

Säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoaminen

1. Ellei 5 ja 6 artiklasta muuta johdu, verkkovierailuoperaattorit eivät saa periä verkkovierailuasiakkailta missään jäsenvaltiossa mitään lisämaksuja kotimaisten vähittäishintojen lisäksi, kun kyseessä ovat säännellyt soitetut tai vastaanotetut verkkovierailupuhelut, säännellyt lähetetyt verkkovierailutekstiviestit tai säännellyt käytetyt verkkovierailudatapalvelut, eivätkä ne saa periä mitään yleisiä maksuja päätelaitteen tai palvelun käytön mahdollistamiseksi ulkomailla.
2. Verkkovierailuoperaattorit eivät saa tarjota säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja kotimaassa tarjottavia ehtoja vähemmän edullisin ehdoin, etenkin vähittäissopimuksessa määrätyn palvelun laadun osalta, jos vierailuverkossa on käytettävissä saman sukupolven matkaviestinverkkoja ja -teknologioita.

Matkaviestinoperaattoreiden on vältettävä kohtuuttomia viiveitä siirtymisissä verkkojen välillä, kun ylitetään unionin sisäraja.

3. Tämän artiklan johdonmukaisen soveltamisen edistämiseksi BERECin on sidosryhmiä kuultuaan ja tiiviissä yhteistyössä komission kanssa päivitettävä palvelun laatua koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanoa koskevat vähittäistason suuntaviivansa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2023.

5 artikla

Kohtuullinen käyttö

1. Verkkovierailuoperaattorit voivat tämän artiklan ja 7 artiklan nojalla hyväksyttävien täytäntöönpanosäädösten mukaisesti soveltaa kohtuullisen käytön politiikkaa säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kulutukseen sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla, jotta verkkovierailuasiakkailta voidaan estää säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen poikkeava tai vilpillinen käyttö, kuten tällaisten palvelujen käyttö muussa kuin verkkovierailuasiakkaan kotimaan operaattorin jäsenvaltiossa muihin tarkoituksiin kuin ajoittaista matkailua varten.

Kohtuullisen käytön politiikan on annettava verkkovierailuoperaattorin asiakkaille mahdollisuus kuluttaa heitä koskevien hinnoittelumallien mukainen määrä säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla.

2. Säänneltyihin vähittäistason verkkovierailupalveluihin, jotka ylittävät mahdolliset kohtuullisen käytön politiikan mukaiset rajat, sovelletaan 8 artiklaa.

6 artikla
Kestävyyshmekanismi

1. Jos verkkovierailuoperaattori ei erityisissä ja poikkeuksellisissa olosuhteissa pysty kotimaan laskutusmallinsa kestävyuden varmistamiseksi kattamaan todellisia ja ennakoituja kokonaiskustannuksiaan, joita sille aiheutuu säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta 4 ja 5 artiklan mukaisesti, tällaisten palvelujen tarjoamisesta saamallaan todellisilla ja ennakoituilla kokonaistuloilla, kyseinen verkkovierailuoperaattori voi hakea lupaa lisämaksun soveltamiselle. Lisämaksua sovelletaan ainoastaan siltä osin kuin se on välttämätöntä säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuvien kustannusten kattamiseksi ottaen huomioon sovellettavat tukkutason enimmäishinnat.

2. Jos verkkovierailuoperaattori päättää hyödyntää tämän artiklan 1 kohtaa, sen on viipymättä tehtävä kansalliselle sääntelyviranomaiselle hakemus ja toimitettava sille kaikki tarvittavat tiedot 7 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti. Verkkovierailuoperaattorin on tämän jälkeen 12 kuukauden välein saatettava kyseiset tiedot ajan tasalle ja toimitettava ne kansalliselle sääntelyviranomaiselle.

3. Kansallisen sääntelyviranomaisen on arvioitava 2 kohdan mukaisen hakemuksen saatuaan, onko verkkovierailuoperaattori osoittanut, ettei se pysty kattamaan kustannuksiaan 1 kohdan mukaisesti, mikä johtaisi sen kotimaan laskutusmallin kestävyys heikentymiseen. Kotimaan laskutusmallin kestävyys arvioidaan asianomaiselle verkkovierailuoperaattorille ominaisten objektiivisten tekijöiden perusteella, ottaen huomioon myös kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevien verkkovierailuoperaattoreiden välillä objektiivisesti todetut vaihtelut ja kotimainen hinta- ja tulotaso. Kansallinen sääntelyviranomainen antaa luvan lisämaksuun, jos 1 kohdassa ja tässä kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.

4. Kansallisen sääntelyviranomaisen on annettava lupa lisämaksuun yhden kuukauden kuluessa 2 kohdan mukaisen hakemuksen vastaanottamisesta, ellei hakemus ole ilmeisen perusteeton tai elleivät siinä toimitetut tiedot ole riittämättömiä. Jos kansallinen sääntelyviranomainen katsoo, että hakemus on ilmeisen perusteeton tai että toimitetut tiedot ovat riittämättömiä, sen on tehtävä seuraavien kahden kuukauden kuluessa ja annettuaan verkkovierailuoperaattorille tilaisuuden tulla kuulluksi lopullinen päätös lisämaksua koskevan luvan antamisesta, lisämaksun muuttamisesta tai lisämaksun kieltämisestä.

7 artikla

Kohtuullisen käytön politiikan ja kestävyysmekanismin toteuttaminen

1. Jotta voidaan varmistaa 5 ja 6 artiklan johdonmukainen soveltaminen, komissio hyväksyy BERECiä kuultuaan täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt seuraavista:
 - a) kohtuullisen käytön politiikan soveltaminen;
 - b) menetelmät, joilla arvioidaan, onko vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjonta kotimaisilla hinnoilla kestävä; ja
 - c) hakemus, joka verkkovierailuoperaattorin on toimitettava b alakohdassa tarkoitettua arviointia varten.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio tarkastelee BERECiä kuultuaan säännöllisesti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja täytäntöönpanosäädöksiä markkinoiden kehityksen perusteella.

2. Hyväksyessään täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan kohtuullisen käytön politiikan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, komissio ottaa huomioon seuraavat seikat:

- a) hinnoittelun ja kulutustottumusten kehitys jäsenvaltioissa;
- b) kotimaan hintatasojen lähentymisaste unionissa;
- c) matkustustottumukset unionissa;
- d) mahdolliset havaittavissa olevat riskit kilpailun ja investointikannustimien vääristymisestä kotimaan ja vierailuverkon markkinoilla.

3. Komissio perustaa 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset seuraaviin:

- a) säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuvien todellisten ja ennakoitujen kokonaiskustannusten määrittäminen, ottaen huomioon tukkutason todelliset verkkovierailuhinnat epätasapainoisessa liikenteessä ja kohtuullinen osuus säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisen edellyttämistä yhteisistä kustannuksista;
- b) säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta saatavien todellisten ja ennakoitujen kokonaistulojen määrittäminen;
- c) säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kulutus ja verkkovierailuoperaattorin asiakkaiden kotimaan kulutus;

d) kotimaan markkinoiden kilpailu-, hinta- ja tulotaso ja mahdollinen havaittavissa oleva riski siitä, että verkkovierailut kotimaisilla vähittäishinnoilla vaikuttaisivat tuntuvasti tällaisten hintojen kehitykseen.

4. Kansallisen sääntelyviranomaisen ja tapauksen mukaan muiden toimivaltaisten viranomaisten näiden käyttäessä kansalliseen lakiin, jolla saatetaan direktiivi (EU) 2018/1972 osaksi kansallista lainsäädäntöä, perustuvia valtuuksiaan on tiiviisti seurattava ja valvottava kohtuullisen käytön politiikan soveltamista. Kansallisen sääntelyviranomaisen on tiiviisti seurattava ja valvottava niiden toimenpiteiden soveltamista, jotka koskevat kotimaisilla hinnoilla tapahtuvan vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjonnan kestävyyttä, kiinnittäen erityistä huomiota asiaan liittyviin asianomaiselle jäsenvaltioille ominaisiin objektiivisiin tekijöihin ja verkkovierailuoperaattoreiden välillä objektiivisesti todettuihin vaihteluihin. Kansallisen sääntelyviranomaisen on pantava oikea-aikaisesti täytäntöön 5 ja 6 artiklassa ja tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädökset säädetty vaatimukset, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta 6 artiklan 3 kohdassa säädettyyn menettelyyn. Kansallinen sääntelyviranomainen voi milloin tahansa vaatia verkkovierailuoperaattoria muuttamaan lisämaksua tai lopettamaan sen perimisen, jos se ei ole 5 tai 6 artiklan mukainen.

Muiden toimivaltaisten viranomaisten on pantava täytäntöön 5 artiklassa ja täytäntöönpanosäädöksissä säädetty vaatimukset, jotka ovat merkityksellisiä niille kansallisessa laissa, jolla saatetaan direktiivi (EU) 2018/1972 osaksi kansallisista lainsäädäntöä, annettujen valtuuksien käyttämisen kannalta.

Kansallisen sääntelyviranomaisen ja tapauksen mukaan muiden toimivaltaisten viranomaisten on vuosittain tiedotettava komissiolle 5 ja 6 artiklan sekä tämän artiklan soveltamisesta.

5. Täytäntöönpanoasetusta (EU) 2016/2286 sovelletaan tämän artiklan 1 kohdan nojalla hyväksyttävän uuden täytäntöönpanosäädöksen soveltamisen alkamispäivään saakka.

8 artikla

Vähittäistason lisämaksujen poikkeuksellinen soveltaminen säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kulutukseen ja vaihtoehtoisten hintojen tarjoaminen

1. Jos verkkovierailuoperaattori soveltaa säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kulutukseen lisämaksua kohtuullisen käytön politiikan mukaisten rajojen ylittävältä osalta, sen on täytettävä seuraavat edellytykset ilman arvonlisäveroa, sanotun vaikuttamatta kolmannen alakohdan soveltamiseen:
 - a) mahdollinen lisämaksu, jota sovelletaan säännelyihin soitettuihin verkkovierailupuheluihin, säännelyihin lähetettyihin verkkovierailutextiviesteihin ja säännelyihin verkkovierailudatapalveluihin, ei saa ylittää 9 artiklan 2 kohdassa, 10 artiklan 1 kohdassa ja 11 artiklan 1 kohdassa säädettyjä tukkutason enimmäishintoja;
 - b) mahdollinen lisämaksu, jota sovelletaan säännelyihin vastaanotettuihin verkkovierailupuheluihin, ei saa ylittää kyseiselle vuodelle direktiivin (EU) 2018/1972 75 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettua unionin yhteistä matkapuhelujen terminoinnin enimmäismaksua.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan osalta, jos komissio direktiivin (EU) 2018/1972 75 artiklan 1 kohdan nojalla annettua delegoitua säädöstä tarkasteltuaan päättää, että unionin yhteisen puheliikenteen terminointimaksun vahvistaminen ei ole enää tarpeen, ja päättää olla määräämättä yhteistä matkapuhelujen terminoinnin enimmäismaksua, säännelyihin vastaanotettuihin verkkovierailupuheluihin sovellettava mahdollinen lisämaksu ei saa ylittää maksua, joka on vahvistettu viimeisimmässä mainitun direktiivin 75 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä.

Verkkovierailuoperaattorit eivät saa soveltaa lisämaksua vastaanotettuihin säännelyihin verkkovierailutekstiviesteihin tai verkkovierailun aikana vastaanotettuihin äänipostiviesteihin. Tämä ei vaikuta muihin sovellettaviin maksuihin, kuten tällaisten viestien kuuntelusta perittäviin maksuihin.

Verkkovierailuoperaattoreiden on laskutettava soitetuista ja vastaanotetuista verkkovierailupuheluista sekuntikohtaisesti. Verkkovierailuoperaattorit voivat soveltaa soitettuihin puheluihin enintään 30 sekunnin pituista vähimmäislaskutusaikaa. Verkkovierailuoperaattoreiden on laskutettava asiakkaitaan säännelyjen verkkovierailudatapalvelujen tarjoamisesta kilotavukohtaisesti, lukuun ottamatta multimediaviestejä, joista voidaan laskuttaa yksikkökohtaisesti. Tällaisessa tapauksessa vähittäishinta, jonka verkkovierailuoperaattori voi periä verkkovierailuasiakkaaltaan tämän verkkovierailun aikana lähettämästä tai vastaanottamasta multimediaviestistä, ei saa ylittää ensimmäisessä alakohdassa säännellylle verkkovierailudatapalvelulle asetettua vähittäistason enimmäishintaa.

2. Verkkovierailuoperaattorit voivat tarjota ja verkkovierailuasiakkaat voivat nimenomaisesti valita muun kuin 4, 5 ja 6 artiklan sekä tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistetun verkkovierailuhinnan, jolloin verkkovierailuasiakkaat hyötyvät eri hinnastosta säännellyille verkkovierailupalveluille kuin siitä, jota sovellettaisiin, ellei kyseistä valintaa olisi tehty. Verkkovierailuoperaattorin on muistutettava kyseisiä verkkovierailuasiakkaita siitä, mitä verkkovierailuetuja he tässä tapauksessa menettävät.

Verkkovierailuoperaattoreiden on sovellettava 4 ja 5 artiklan sekä tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettua hintaa automaattisesti kaikkiin nykyisiin ja uusiin verkkovierailuasiakkaisiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.

Verkkovierailuasiakas voi milloin tahansa pyytää 4, 5 ja 6 artiklan sekä tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettuun hintaan siirtymistä tai siitä luopumista. Kun verkkovierailuasiakkaat nimenomaisesti valitsevat luopumisen 4, 5 ja 6 artiklan sekä tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistetusta hinnasta tai takaisin siihen siirtymisen, vaihto on toteutettava maksutta yhden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, eikä siihen saa sisältyä ehtoja tai rajoituksia, jotka liittyvät liittymäsopimusten muihin osiin kuin verkkovierailuihin. Verkkovierailuoperaattorit voivat viivästyttää vaihdon voimaantuloa, kunnes aiempi verkkovierailuhinnasto on ollut voimassa tietyn vähimmäisjakson, joka saa olla enintään kaksi kuukautta.

3. Rajoittamatta direktiivin (EU) 2018/1972 III osan III osaston soveltamista verkkovierailuoperaattoreiden on varmistettava, että vähittäissopimuksessa, johon sisältyy minkä tahansa tyyppinen säännelty vähittäistason verkkovierailupalvelu, täsmennetään kyseisen säännellyn vähittäistason verkkovierailupalvelun ominaisuudet, mukaan lukien erityisesti:
- a) erityinen hinnoittelumalli tai erityiset hinnoittelumallit ja kunkin hinnoittelumallin osalta tarjottavien palvelujen tyypit, mukaan lukien viestinnän määrät,
 - b) säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kulutukseen sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla mahdollisesti sovellettavat rajoitukset, erityisesti määrälliset tiedot siitä, miten mahdollista kohtuullisen käytön politiikkaa sovelletaan, viittaamalla kulloisenkin säännellyn vähittäistason verkkovierailupalvelun tärkeimpiin hinnoitteluun, määrää tai muita tekijöitä koskeviin parametreihin,
 - c) selkeät ja ymmärrettävät tiedot verkkovierailupalvelun ehdoista ja laadusta unionin alueella 6 kohdassa tarkoitettujen BERECin suuntaviivojen mukaisesti.
4. Verkkovierailuoperaattoreiden on varmistettava, että vähittäissopimuksessa, johon sisältyy minkä tahansa tyyppisiä säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja, annetaan tietoa palvelutyypeistä, joista voidaan periä korkeampia maksuja verkkovierailun yhteydessä, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin (EU) 2018/1972 97 artiklan soveltamista.

5. Verkkovierailuoperaattoreiden on julkaistava 3 ja 4 kohdassa tarkoitettut tiedot.

Lisäksi verkkovierailuoperaattoreiden on julkaistava tietoa syistä, joiden vuoksi verkkovierailupalvelua mahdollisesti tarjotaan kotimaassa tarjottavia ehtoja vähemmän edullisin ehdoin. Näihin tietoihin on sisällyttävä tekijät, jotka voivat vaikuttaa verkkovierailuasiakkaan tilaaman verkkovierailupalvelun laatuun, kuten verkkovierailuasiakkaan vierailujäsenvaltiossa käytettävissä olevat verkkosukupolvet ja -teknologiat.

6. Tämän artiklan johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi BERECin on sidosryhmiä kuultuaan ja tiiviissä yhteistyössä komission kanssa päivitettävä vähittäistason verkkovierailuja koskevat suuntaviivansa, erityisesti tämän artiklan sekä 13, 14 ja 15 artiklassa tarkoitettujen avoimuustoimenpiteiden täytäntöönpanon osalta, viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2023.

9 artikla

Säänneltyjen verkkovierailupuhelujen soittamisesta perittävät tukkuhinnat

1. Keskimääräinen tukkuhinta, jonka vierailuverkon operaattori voi veloittaa verkkovierailuoperaattorilta kyseisestä vierailuverkosta soitetun säännellyn verkkovierailupuhelun tarjoamisesta, mukaan lukien muun muassa nousevan liikenteen, välityksen ja laskevan liikenteen kustannukset, ei saa ylittää turvarajaa, joka on 0,022 euroa minuutilta. Tämä tukkutason enimmäishinta alenee 0,019 euroon minuutilta 1 päivänä tammikuuta 2025 ja on tämän jälkeen 0,019 euroa minuutilta 30 päivään kesäkuuta 2032 saakka, sanotun kuitenkin rajoittamatta 21 artiklan soveltamista.

2. Kaikkien operaattoriparien kesken sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettua keskimääräistä tukkuhintaa, jota koskevat laskelmat tehdään 12 kuukauden jaksolta tai lyhyemmältä jaksolta, joka voi olla jäljellä ennen 1 kohdassa tarkoitettua keskimääräisen tukkutason enimmäishinnan soveltamisajan päättymistä tai ennen 30 päivää kesäkuuta 2032.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua keskimääräistä tukkuhintaa koskevat laskelmat tehdään jakamalla tukkutason yhteenlasketut verkkovierailutulot asianomaisen operaattorin tukkutason verkkovierailupuhelujen tarjoamiseen unionin alueella kyseisenä ajanjaksona tosiasiallisesti käyttämien tukkutason verkkovierailuminuuttien kokonaislukumäärällä, laskettuna yhteen sekuntien perusteella ja mukautettuna niin, että huomioon otetaan vierailuverkon operaattorin mahdollisuus soveltaa enintään 30 sekunnin pituisia vähimmäislaskutusaikaa.

10 artikla

Säännellyistä verkkovierailutekstiviesteistä perittävät tukkuhinnat

1. Keskimääräinen tukkuhinta, jonka vierailuverkon operaattori voi veloittaa verkkovierailuoperaattorilta kyseisestä vierailuverkosta lähetetyn säännellyn verkkovierailutekstiviestin tarjoamisesta, ei saa ylittää turvarajaa, joka on 0,004 euroa tekstiviestiltä. Tämä tukkutason enimmäishinta alenee 0,003 euroon tekstiviestiltä 1 päivänä tammikuuta 2025 ja on tämän jälkeen 0,003 euroa 30 päivään kesäkuuta 2032 saakka, sanotun kuitenkin rajoittamatta 21 artiklan soveltamista.

2. Kaikkien operaattoriparien kesken sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettua keskimääräistä tukkuhintaa, jota koskevat laskelmat tehdään 12 kuukauden jaksolta tai lyhyemmältä jaksolta, joka voi olla jäljellä ennen 1 kohdassa tarkoitettua keskimääräisen tukkutason enimmäishinnan soveltamisajan päättymistä tai ennen 30 päivää kesäkuuta 2032.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua keskimääräistä tukkuhintaa koskevat laskelmat tehdään jakamalla tukkutason yhteenlasketut tulot, jotka vierailuverkon operaattori tai kotiverkon operaattori on saanut lähtevien säänneltyjen verkkovierailutextiviestien lähettamisestä unionin alueella kyseisenä ajanjaksona, asianomaisen verkkovierailuoperaattorin tai kotiverkon operaattorin puolesta mainittuna ajanjaksona lähettyjen lähtevien tekstiviestien kokonaislukumäärällä.
4. Vierailuverkon operaattori ei saa periä verkkovierailuasiakkaan verkkovierailuoperaattorilta tai kotiverkon operaattorilta mitään 1 kohdassa tarkoitettua maksusta erillistä maksua vierailuverkossa vierailevalle verkkovierailuasiakkaalle lähetetyn säänneltyjen verkkovierailutextiviestien välittämisestä.

11 artikla

Säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen tukkuhinnat

1. Keskimääräinen tukkuhinta, jonka vierailuverkon operaattori voi veloittaa verkkovierailuoperaattorilta säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen tarjoamisesta kyseisen vierailuverkon avulla, ei saa ylittää turvarajaa, joka on 2,00 euroa siirrettyä datagigatavua kohti. Tämä tukkutason enimmäishinta alenee 1,80 euroon siirretyltä datagigatavulta 1 päivänä tammikuuta 2023, 1,55 euroon gigatavua kohti 1 päivänä tammikuuta 2024, 1,30 euroon gigatavua kohti 1 päivänä tammikuuta 2025, 1,10 euroon gigatavua kohti 1 päivänä tammikuuta 2026 ja 1,00 euroon gigatavua kohti viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2027 ja on tämän jälkeen 1,00 euroa siirrettyä datagigatavua kohti 30 päivään kesäkuuta 2032 saakka, sanotun kuitenkin rajoittamatta 21 artiklan soveltamista.
2. Kaikkien operaattoriparien kesken sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettua keskimääräistä tukkuhintaa, jota koskevat laskelmat tehdään 12 kuukauden jaksolta tai lyhyemmältä jaksolta, joka voi olla jäljellä ennen 1 kohdassa tarkoitettua keskimääräisen tukkutason enimmäishinnan soveltamisajan päättymistä tai ennen 30 päivää kesäkuuta 2032.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua keskimääräistä tukkuhintaa koskevat laskelmat tehdään jakamalla tukkutason yhteenlasketut tulot, jotka vierailuverkon operaattori tai kotiverkon operaattori on saanut säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen tarjoamisesta kyseisenä ajanjaksona, asianomaisen verkkovierailuoperaattorin tai kotiverkon operaattorin puolesta mainittuna ajanjaksona näiden palvelujen tarjonnan kautta tosiasiallisesti kulutettujen datamegatavujen kokonaislukumäärällä, laskettuna yhteen kilotavujen perusteella.

12 artikla

Hätäviestinnän tukkuhinnat

Vierailuverkon operaattori ei saa periä verkkovierailuoperaattorilta mitään maksuja minkään tyyppisistä verkkovierailuasiakkaan käynnistämistä hätäviesteistä tai soittajan sijaintitietojen siirtämisestä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 9, 10 ja 11 artiklan soveltamista.

13 artikla

Verkkovierailupuhelujen ja verkkovierailutekstiviestien vähittäistason ehtojen avoimuus

1. Varoittaakseen verkkovierailuasiakkaita siitä, että heiltä peritään verkkovierailumaksuja puhelujen soittamisesta tai vastaanottamisesta tai tekstiviestien lähettämisestä, jokaisen verkkovierailuoperaattorin on asiakkaan saapuessa muuhun kuin kotimaan operaattorinsa jäsenvaltioon annettava tälle automaattisella viestillä ilman aiheutonta viivytystä ja maksutta yksilölliset tiedot verkkovierailun arvonlisäverollisista perushinnoista, joita asiakkaaseen sovelletaan tämän soittaessa ja vastaanottaessa puheluja ja lähettäessä tekstiviestejä vierailujäsenvaltiossa, ellei asiakas ole ilmoittanut verkkovierailuoperaattorille, ettei hän tarvitse tällaista palvelua.

Kyseiset yksilölliset perushintatiedot on ilmaistava asiakkaan kotimaan operaattorin toimittaman kotilaskun valuuttana, ja niihin on sisällytettävä tiedot:

- a) mahdollisesta kohtuullisen käytön politiikasta, jota verkkovierailuasiakkaaseen sovelletaan unionin alueella, ja lisämaksuista, joita sovelletaan kyseisen kohtuullisen käytön politiikan mukaisten rajojen ylittävältä osalta; ja
- b) mahdollisesta lisämaksusta, jota sovelletaan 6 artiklan mukaisesti.

Verkkovierailuoperaattoreiden on verkkovierailuasiakkaiden saapuessa muuhun kuin kotimaan operaattorinsa jäsenvaltioon annettava näille automaattisella viestillä ilman aiheetonta viivytystä ja maksutta tiedot riskistä, että maksut voivat lisäarvopalveluja käytettäessä olla korkeampia, ellei verkkovierailuasiakas ole ilmoittanut verkkovierailuoperaattorilleen, ettei hän tarvitse tällaista palvelua. Tällaisiin tietoihin on sisällytettävä linkki, josta pääsee maksutta erityiselle verkkosivustolle, jolla annetaan ajantasaiset tiedot palvelutyypeistä, joista voi aiheutua lisäkustannuksia, sekä, jos ne ovat saatavilla, tiedot lisäarvopalvelujen numerointialueista tai 16 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti muita asiaankuuluvia lisätietoja, jotka sisältyvät 16 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan nojalla perustettuun tietokantaan. Kyseisellä verkkosivustolla on oltava tiedot maksuista, joita saatetaan periä soittamisesta ilmaisnumeroihin verkkovierailun aikana.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin yksilöllisiin perushintatietoihin on sisällytettävä myös 2 kohdassa tarkoitettu maksuton numero, josta voi saada yksityiskohtaisempia tietoja.

Asiakkaalla on jokaisen viestin yhteydessä oltava mahdollisuus ilmoittaa verkkovierailuoperaattorille maksutta ja helpolla tavalla, ettei hän tarvitse automaattista viestiä. Asiakkaalla, joka on ilmoittanut, ettei hän tarvitse automaattista viestiä, on oikeus pyytää milloin tahansa ja maksutta verkkovierailuoperaattoria tarjoamaan uudelleen tätä palvelua.

Verkkovierailuoperaattoreiden on tarjottava vammaisille asiakkailleen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut yksilölliset perushintatiedot automaattisesti ja maksutta äänipuheluna, jos he niin pyytävät.

Tämän kohdan ensimmäistä, toista, viidettä ja kuudetta alakohtaa, lukuun ottamatta viittausta kohtuullisen käytön politiikkaan ja 6 artiklan mukaisesti sovellettavaan lisämaksuun, sovelletaan myös niin verkkovierailuoperaattorin tarjoamiin verkkovierailuäänipuhelupalveluihin ja -tekstiviestipalveluihin, joita verkkovierailuasiakkaat käyttävät muodostettuaan yhteyden kansalliseen tai kansainväliseen muuhun kuin maanpäälliseen yleiseen matkaviestinverkkoon, kuin unionin ulkopuolella matkustavien verkkovierailuasiakkaiden käyttämiin verkkovierailuoperaattorin tarjoamiin verkkovierailuäänipuhelupalveluihin ja -tekstiviestipalveluihin.

2. Asiakkailta on 1 kohdassa säädettyjen tietojen lisäksi oikeus pyytää ja saada maksutta ja sijaintipaikastaan unionin alueella riippumatta yksityiskohtaisempia yksilöllisiä hintatietoja äänipuhelujen ja tekstiviestien verkkovierailuhinnoista vierailuverkossa sekä tietoja tämän asetuksen nojalla sovellettavista avoimuustoimenpiteistä joko matkäänipuheluna tai tekstiviestinä. Tällainen pyyntö esitetään maksuttomaan numeroon, jota verkkovierailuoperaattori pitää yllä tätä tarkoitusta varten. Edellä 1 kohdassa säädettyjä velvoitteita ei sovelleta laitteisiin, jotka eivät tue tekstiviestitoimintaa.
3. Verkkovierailuoperaattorin on lähetettävä verkkovierailuasiakkaalle ilmoitus, kun säänneltyjen verkkovierailuäänipuhelupalvelujen tai -tekstiviestipalvelujen käyttöön sovellettavan kohtuullisen käytön määrä on kokonaan kulutettu tai kun 6 artiklan mukaisesti sovellettava mahdollinen käytön raja on saavutettu. Kyseisessä ilmoituksessa on mainittava lisämaksu, jota sovelletaan verkkovierailuasiakkaan mahdolliseen kyseiset määrät ylittävään säänneltyjen verkkovierailuäänipuhelupalvelujen tai -tekstiviestipalvelujen kulutukseen. Jokaisella asiakkaalla on oikeus pyytää verkkovierailuoperaattoria lopettamaan tällaisten ilmoitusten lähettäminen ja pyytää milloin tahansa ja maksutta verkkovierailuoperaattoria tarjoamaan uudelleen tätä palvelua.
4. Verkkovierailuoperaattoreiden on annettava kaikille asiakkaille liittymäsopimusten tekemisen yhteydessä täydelliset tiedot sovellettavista verkkovierailuhinnoista. Niiden on lisäksi annettava verkkovierailuasiakkailleen ajantasaiset tiedot sovellettavista verkkovierailuhinnoista ilman aiheetonta viivytystä aina, kun hinnat muuttuvat.

Tämän jälkeen verkkovierailuoperaattoreiden on kohtuullisin väliajoin lähetettävä asiasta muistutus kaikille asiakkaille, jotka ovat valinneet jonkin muun hinnaston.

5. Verkkovierailuoperaattoreiden on annettava asiakkailleen tietoa siitä, kuinka he voivat tehokkaasti välttää tahattomat verkkovierailut raja-alueilla. Verkkovierailuoperaattoreiden on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet sitä varten, että niiden asiakkaat eivät joutuisi verkkovierailupalvelujen tahattoman käytön johdosta maksamaan verkkovierailumaksuja kotijäsenvaltiossaan.
6. Verkkovierailuoperaattoreiden on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet sitä varten, että niiden asiakkaat eivät joutuisi maksamaan lisämaksuja äänipuheluista ja tekstiviesteistä yhdistyessään tahattomasti muuhun kuin maanpäälliseen yleiseen matkaviestinverkkoon, kuten annettava verkkovierailuasiakkaille mahdollisuus estää yhteyden muodostaminen muuhun kuin maanpäälliseen verkkoon. Kun tällainen estomekanismi tarjotaan käyttöön, verkkovierailuasiakkaalla on oikeus milloin tahansa, helposti ja maksutta estää muiden kuin maanpäällisten verkkojen käyttö ja pyytää palauttamaan yhteyden muodostaminen tällaisiin verkkoihin.

14 artikla

Vähittäistason verkkovierailudatapalvelujen avoimuus- ja turvamekanismit

1. Verkkovierailuoperaattoreiden on varmistettava, että niiden verkkovierailuasiakkaille tiedotetaan sekä ennen vähittäissopimuksen tekemistä että sen jälkeen riittävästi maksuista, joita sovelletaan säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen käyttöön, tavoilla, jotka auttavat asiakasta ymmärtämään tällaisen käytön taloudelliset seuraukset sekä seuraamaan ja hallitsemaan säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen käytöstä aiheutuvia kulujaan 2 ja 4 kohdan mukaisesti.

Tarvittaessa verkkovierailuoperaattoreiden on ilmoitettava asiakkailleen ennen vähittäissopimuksen tekemistä ja sen jälkeen säännöllisesti automaattisen ja kontrolloimattoman verkkovierailudatayhteyden ja latauksen riskistä. Lisäksi verkkovierailuoperaattoreiden on ilmoitettava asiakkailleen maksutta ja selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla, miten he voivat kytkeä tällaiset automaattiset verkkovierailudatayhteydet pois päältä niin, että vältetään verkkovierailudatapalvelujen hallitsematon kulutus.

2. Verkkovierailuoperaattorin on tiedotettava verkkovierailuasiakkaalle automaattisella viestillä, että asiakas käyttää säänneltyjä verkkovierailudatapalveluja, ja annettava asiakkaan kotimaan operaattorin toimittaman kotilaskun valuuttana yksilölliset perushintatiedot maksuista, joita sovelletaan säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen tarjontaan kyseiselle verkkovierailuasiakkaalle kyseisessä jäsenvaltiossa, paitsi jos asiakas on ilmoittanut verkkovierailuoperaattorille, ettei hän tarvitse näitä tietoja.

Kyseisiin yksilöllisiin perushintatietoihin on sisällytettävä tiedot:

- a) mahdollisesta kohtuullisen käytön politiikasta, jota verkkovierailuasiakkaaseen sovelletaan unionin alueella, ja lisämaksuista, joita sovelletaan kyseisen kohtuullisen käytön politiikan mukaisten rajojen ylittävältä osalta; ja
- b) mahdollisesta lisämaksusta, jota sovelletaan 6 artiklan mukaisesti.

Tiedot on toimitettava suoraan verkkovierailuasiakkaan mobiililaitteeseen esimerkiksi tekstiviestin, sähköpostiviestin tai mobiililaitteella näkyvän ponnahdusikkunan avulla aina, kun verkkovierailuasiakas saapuu muuhun kuin kotimaan operaattorinsa jäsenvaltioon ja ottaa ensimmäisen kerran käyttöön verkkovierailudatapalvelun kyseisessä jäsenvaltiossa. Tiedot on toimitettava maksutta sillä hetkellä, kun verkkovierailuasiakas ottaa käyttöön säännellyn verkkovierailudatapalvelun, tarkoituksenmukaisella tavalla, joka on omiaan helpottamaan niiden vastaanottoa ja helppoa ymmärtämistä.

Asiakkaalla, joka on ilmoittanut verkkovierailuoperaattorilleen, ettei hän tarvitse automaattisia hintatietoja, on oikeus pyytää milloin tahansa ja maksutta verkkovierailuoperaattoria tarjoamaan uudelleen kyseistä palvelua.

3. Verkkovierailuoperaattorin on lähetettävä ilmoitus, kun säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen kulutukseen sovellettavan kohtuullisen käytön määrä on kokonaan kulutettu tai kun 6 artiklan mukaisesti sovellettava mahdollinen käytön raja on saavutettu. Ilmoituksessa on mainittava lisämaksu, jota sovelletaan verkkovierailuasiakkaan mahdolliseen kyseiset määrät ylittävään säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen kulutukseen. Jokaisella asiakkaalla on oikeus pyytää verkkovierailuoperaattoria lopettamaan tällaisten ilmoitusten lähettäminen ja pyytää milloin tahansa ja maksutta verkkovierailuoperaattoria tarjoamaan uudelleen tätä palvelua.
4. Kunkin verkkovierailuoperaattorin on tarjottava kaikille verkkovierailuasiakkailleen maksutta mahdollisuus käyttää toimintoa, joka antaa hyvissä ajoin tietoja toteutuneesta kulutuksesta ilmaistuna käyttömääränä tai valuuttana, jossa verkkovierailuasiakasta laskutetaan säännellyistä verkkovierailudatapalveluista, ja joka takaa, että säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen, lukuun ottamatta yksikkökohtaisesti laskutettavia multimediatestejä, kokonaiskulutus ei tietyllä käyttökaudella ylitä määritettyä saldorajaa ilman asiakkaan nimenomaista suostumusta. Asiakas voi ilmoittaa verkkovierailuoperaattorille, että hän ei tarvitse mahdollisuutta käyttää tällaista toimintoa.
- Tätä varten verkkovierailuoperaattorin on tarjottava yhtä tai useampaa saldorajaa tietyille käyttökausille edellyttäen, että asiakkaalle tiedotetaan etukäteen vastaavista käyttömääristä. Yhden näistä rajoista (oletusarvoisen saldorajan) on oltava enintään noin 50 euroa laskuttamattomia kuluja kuukausittaiselta laskutuskaudelta ilman arvonlisäveroa.

Verkkovierailuoperaattori voi vaihtoehtoisesti määrittää rajoja käyttömäärän mukaan edellyttäen, että asiakkaalle ilmoitetaan etukäteen vastaavat summat. Yhden näistä rajoista (oletusarvoisen käyttörajan) on vastattava enintään 50 euron laskuttamattomia kuluja kuukausittaiselta laskutuskaudelta ilman arvonlisäveroa.

Verkkovierailuoperaattori voi lisäksi tarjota verkkovierailuasiakkailleen muita rajoja, joihin liittyy muita korkeampia tai matalampia kuukausittaisia saldorajoja.

Toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja oletusarvoisia rajoja on sovellettava kaikkiin asiakkaisiin, jotka eivät ole valinneet jotakin muuta rajaa.

Kunkin verkkovierailuoperaattorin on myös varmistettava, että verkkovierailuasiakkaan mobiililaitteeseen lähetetään suoraan esimerkiksi tekstiviestin, sähköpostiviestin tai tietokoneella näkyvän ponnahdusikkunan avulla ilmoitus, kun on saavutettu 80 prosenttia verkkovierailudatapalvelujen sovitusta saldo- tai käyttörajasta. Jokaisella asiakkaalla on oikeus pyytää verkkovierailuoperaattoria lopettamaan tällaisten ilmoitusten lähettäminen ja pyytää milloin tahansa ja maksutta verkkovierailuoperaattoria tarjoamaan uudelleen tätä palvelua.

Jos saldo- tai käyttöraja uhkaa ylittyä, verkkovierailuasiakkaan mobiililaitteeseen on lähetettävä ilmoitus. Jos verkkovierailuasiakas, johon sovelletaan viidennessä alakohdassa tarkoitettua oletusarvoista saldorajaa tai oletusarvoista käyttörajaa, kuluttaa kuukausittaisen laskutuskauden aikana yli 100 euroa ilman arvonlisäveroa, kyseisen verkkovierailuasiakkaan mobiililaitteeseen on lähetettävä lisäilmoitus. Kyseisissä ilmoituksissa on kerrottava menettely, jota asiakkaan on noudatettava, jos hän haluaa, että kyseisten palvelujen tarjoamista jatketaan, sekä kunkin kulutettavan lisäyksikön kustannukset. Jos verkkovierailuasiakas ei toimi vastaanottamassaan ilmoituksessa kehoitetulla tavalla, verkkovierailuoperaattorin on välittömästi lopetettava säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen tarjoaminen verkkovierailuasiakkaalle ja niiden laskuttaminen verkkovierailuasiakkaalta, paitsi jos ja kunnes verkkovierailuasiakas pyytää näiden palvelujen tarjonnan jatkamista tai uusimista.

Jos verkkovierailuasiakas pyytää saldo- tai käyttörajatoiminnon käytöstä poistamista tai käyttöön palauttamista, muutos on tehtävä maksutta yhden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, eikä siihen saa sisältyä ehtoja tai rajoituksia, jotka liittyvät liittymäsopimuksen muihin osiin.

5. Edellä olevia 2 ja 4 kohtaa ei sovelleta m2m-laitteiden väliseen viestintään, jossa hyödynnetään mobiilidataliikennettä.

6. Verkkovierailuoperaattoreiden on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet sitä varten, että niiden asiakkaat eivät joutuisi verkkovierailupalvelujen tahattoman käytön johdosta maksamaan verkkovierailumaksuja kotijäsenvaltiossaan. Tähän sisältyy se, että asiakkaille on tiedotettava, kuinka he voivat tehokkaasti välttää tahattomat verkkovierailut raja-alueilla.
7. Verkkovierailuoperaattoreiden on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet sitä varten, että niiden asiakkaat eivät joutuisi maksamaan lisämaksuja datapalveluista yhdistyessään tahattomasti muuhun kuin maanpäälliseen yleiseen matkaviestinverkkoon, kuten annettava verkkovierailuasiakkaille mahdollisuus estää yhteyden muodostaminen muuhun kuin maanpäälliseen verkkoon. Kun tällainen estomekanismi tarjotaan käyttöön, asiakkaalla on oltava oikeus milloin tahansa, helposti ja maksutta estää muiden kuin maanpäällisten verkkojen käyttö ja pyytää palauttamaan yhteyden muodostaminen tällaisiin verkkoihin.
8. Tätä artiklaa, lukuun ottamatta sen 2 kohdan toista alakohdtaa, 3 kohtaa ja 6 kohtaa, sovelletaan, jollei tämän kohdan toisesta ja kolmannesta alakohdasta muuta johdu, myös niin verkkovierailuoperaattorin tarjoamiin verkkovierailudatapalveluihin, joita verkkovierailuasiakkaat käyttävät muodostettuaan yhteyden kansalliseen tai kansainväliseen muuhun kuin maanpäälliseen yleiseen matkaviestinverkkoon, kuin unionin ulkopuolella matkustavien verkkovierailuasiakkaiden käyttämiin verkkovierailuoperaattorin tarjoamiin verkkovierailudatapalveluihin.

Edellä olevan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun toiminnon osalta 4 kohdassa säädettyjä vaatimuksia ei sovelleta, jos vierailuverkon operaattori vierailumaassa unionin ulkopuolella ei anna verkkovierailuoperaattorin valvoa asiakkaidensa käyttöä reaaliaikaisesti.

Tällaisessa tapauksessa asiakkaalle on hänen saapuessaan tällaiseen maahan ilmoitettava ilman aiheetonta viivytystä ja maksutta tekstiviestillä, että tietoja toteutuneesta kulutuksesta ei ole saatavilla ja että takeita siitä, että määritettyä saldorajaa ei ylitetä, ei ole.

15 artikla

Hätäpalvelujen käyttötapoja koskeva avoimuus

Verkkovierailuoperaattoreiden on varmistettava, että niiden verkkovierailuasiakkaille tiedotetaan riittävästi keinoista tavoittaa hätäpalvelut vierailujäsenvaltiossa.

Verkkovierailuoperaattorin on ilmoitettava verkkovierailuasiakkaalle automaattisella viestillä, että hän voi tavoittaa hätäpalvelut maksutta soittamalla eurooppalaiseen hätänumeroon 112. Kyseisessä viestissä on myös annettava verkkovierailuasiakkaalle linkki, josta pääsee maksutta erityiselle verkkosivustolle, joka on vammaisten henkilöiden saavutettavissa ja jolla annetaan tiedot vierailujäsenvaltiossa käytössä olevista vaihtoehtoisista hätäviestintäkeinoista. Tiedot on toimitettava verkkovierailuasiakkaan mobiililaitteeseen tekstiviestillä tai tarvittaessa tarkoituksenmukaisella tavalla, joka on omiaan helpottamaan niiden vastaanottoa ja helppoa ymmärtämistä, aina, kun verkkovierailuasiakas saapuu muuhun kuin kotimaan operaattorinsa jäsenvaltioon. Tiedot on toimitettava maksutta.

Jäsenvaltioissa, joissa otetaan käyttöön julkisten varoitusten lähettämiseen tarkoitettu mobiilisovellus, johon vierailujäsenvaltio antaa linkin 16 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan nojalla perustetussa tietokannassa, verkkovierailuoperaattoreiden on sisällytettävä tämän artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuun viestiin tieto siitä, että julkiset varoitukset voi saada julkisten varoitusten lähettämiseen tarkoitettulla mobiilisovelluksella. Tämän artiklan toisessa kohdassa tarkoitettulla erityisellä verkkosivustolla on oltava linkki julkisten varoitusten lähettämiseen tarkoitettuun mobiilisovellukseen ja ohjeet sen lataamiseen.

16 artikla

Lisäarvopalvelujen numerointialueita

ja hätäpalvelujen käyttötapoja koskevat tietokannat

BERECin on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022 perustettava seuraavat tietokannat ja pidettävä niitä yllä:

- a) yhteinen unionin laajuinen tietokanta lisäarvopalvelujen numerointialueista kussakin jäsenvaltiossa; tietokannan on oltava operaattoreiden, kansallisten sääntelyviranomaisten ja tapauksen mukaan muiden toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä; ja
- b) yhteinen unionin laajuinen tietokanta hätäpalvelujen mahdollisista käyttötavoista, jotka kussakin jäsenvaltiossa ovat käytössä ja jotka ovat teknisesti toteutettavissa verkkovierailuasiakkaiden käyttöön; tietokannan on oltava operaattoreiden, kansallisten sääntelyviranomaisten ja tapauksen mukaan muiden toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä.

Jotta ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua tietokantaa voidaan perustaa ja niitä voidaan ylläpitää, kansallisten sääntelyviranomaisten tai muiden toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava tarvittavat tiedot ja asiaankuuluvat päivitykset BERECille sähköisesti ilman aiheetonta viivytystä.

Kansallisten sääntelyviranomaisten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten on voitava käyttää ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja tietokantoja lisätietojen vapaaehtoiseen antamiseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 13 artiklan soveltamista.

17 artikla

Valvonta ja täytäntöönpano

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten ja tapauksen mukaan muiden toimivaltaisten viranomaisten on seurattava ja valvottava tämän asetuksen noudattamista omalla alueellaan.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on tiiviisti seurattava ja valvottava 5 ja 6 artiklaa hyödyntäviä verkkovierailuoperaattoreita.

Muiden toimivaltaisten viranomaisten on tapauksen mukaan seurattava ja valvottava, että operaattorit noudattavat niitä tässä asetuksessa säädettyjä velvoitteita, jotka ovat merkityksellisiä kyseisille viranomaisille kansallisessa laissa, jolla saatetaan direktiivi (EU) 2018/1972 osaksi kansallisista lainsäädäntöä, annettujen valtuuksien käyttämisen kannalta.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten ja tapauksen mukaan muiden toimivaltaisten viranomaisten sekä BERECin on asetettava yleisesti saataville ajantasaiset tiedot tämän asetuksen ja erityisesti sen 4, 5 ja 6 artiklan sekä 8–11 artiklan soveltamisesta siten, että asianosaiset saavat tiedot käyttöönsä helposti.

3. Kansallisten sääntelyviranomaisten ja tapauksen mukaan muiden toimivaltaisten viranomaisten on oman toimivaltansa mukaisesti 21 artiklassa tarkoitetun uudelleentarkastelun valmistelemiseksi valvottava verkkovierailuasiakkailta äänipuhelu- ja datapalvelujen sekä tekstiviesti- ja multimediamiestipalvelujen tarjoamisesta perittävien tukku- ja vähittäishintojen kehitystä, myös Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla. Kansallisten sääntelyviranomaisten ja tapauksen mukaan muiden toimivaltaisten viranomaisten on myös tarkkailtava tahatonta verkkovierailua naapurijäsenvaltioiden raja-alueilla ja valvottava sitä, käytetäänkö liikenteen ohjaustekniikkaa asiakkaan edun vastaisella tavalla.

Kansallisten sääntelyviranomaisten ja tapauksen mukaan muiden toimivaltaisten viranomaisten on valvottava tahatonta verkkovierailua ja kerättävä siitä tietoja sekä toteutettava aiheelliset toimenpiteet.

4. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla ja tapauksen mukaan muilla toimivaltaisilla viranomaisilla on toimivalta vaatia tämän asetuksen mukaisten velvoitteiden alaisilta yrityksiltä kaikki tämän asetuksen täytäntöönpanon ja sen valvonnan kannalta merkitykselliset tiedot. Asianomaisten yritysten on pyynnöstä toimitettava tällaiset tiedot viipymättä kansallisen sääntelyviranomaisen ja tapauksen mukaan muiden toimivaltaisten viranomaisten edellyttämässä määräajassa ja sen tai niiden vaatimalla tarkkuudella.
5. Jos kansallinen sääntelyviranomaisen katsoo tai muut toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että tiedot ovat liikesalaisuuksien luottamuksellisuutta koskevien unionin ja kansallisten sääntöjen mukaisesti luottamuksellisia, komissio, BEREC ja muut asianomaiset kansalliset sääntelyviranomaiset tai muut toimivaltaiset viranomaiset turvaavat tällaisen luottamuksellisuuden. Liikesalaisuuksien luottamuksellisuus ei saa estää tietojen oikea-aikaista jakamista kansallisen sääntelyviranomaisen tai muiden toimivaltaisten viranomaisten, komission, BERECin ja muiden asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten tai muiden toimivaltaisten viranomaisten välillä tämän asetuksen soveltamisen tarkastelua, seurantaa ja valvontaa varten.

6. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oltava valtuudet ryhtyä toimiin omasta aloitteestaan tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi. Kansallisten sääntelyviranomaisten tai direktiivin (EU) 2018/1972 61 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa muiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa käytettävä mainitun direktiivin 61 artiklan mukaisia valtuuksiaan varmistaakseen asianmukaisen käyttöoikeuden ja yhteenliittämisen, jotta verkkovierailupalvelujen päästä päähän -liitettävyys ja yhteentoimivuus voidaan taata, esimerkiksi jos asiakkaat eivät pysty vaihtamaan säänneltyjä verkkovierailutekstiviestejä toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan maanpäällisen yleisen matkaviestinverkon asiakkaiden kanssa, koska näiden viestien toimittamisen mahdollistavaa tukkutason verkkovierailusopimusta ei ole olemassa.
7. Jos kansallinen sääntelyviranomainen toteaa tai tapauksen mukaan muut toimivaltaiset viranomaiset toteavat käyttäessään kansalliseen lakiin, jolla saatetaan direktiivi (EU) 2018/1972 osaksi kansallista lainsäädäntöä, perustuvia valtuuksiaan, että tässä asetuksessa säädettyjä velvoitteita on rikottu, sillä tai niillä on valtuudet vaatia tällaisen rikkomisen välitöntä lopettamista.

18 artikla

Riitojen ratkaisu

1. Jos jäsenvaltiossa sähköistä viestintäverkkoa ylläpitävien tai sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavien yritysten välille syntyy riita tässä asetuksessa tarkoitetuista velvoitteista, sovelletaan direktiivin (EU) 2018/1972 26 ja 27 artiklassa säädettyjä riitojenratkaisumenettelyjä.

Vierailuverkon operaattoreiden ja muiden operaattoreiden väliset riidat, jotka koskevat säännelyjen tukkutasen verkkovierailupalvelujen tarjoamisen edellyttämiin tuotantopanoksiin sovellettavia maksuja, voidaan antaa toimivaltaisen kansallisen sääntelyviranomaisen tai toimivaltaisten kansallisten sääntelyviranomaisten ratkaistaviksi direktiivin (EU) 2018/1972 26 ja 27 artiklan nojalla. Toimivaltaisen kansallisen sääntelyviranomaisen tai toimivaltaisten kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava rajat ylittävästä riidasta BERECille riidan ratkaisemiseksi johdonmukaisella tavalla. Jos BERECiä on kuultu, toimivaltaisen kansallisen sääntelyviranomaisen tai toimivaltaisten kansallisten sääntelyviranomaisten on odotettava BERECin lausuntoa ennen toimiin ryhtymistä riidan ratkaisemiseksi.

2. Jos riita, jossa on mukana asiakas tai loppukäyttäjä ja joka koskee tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaa asiaa, jää ratkaisematta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että asiassa voidaan turvautua direktiivin (EU) 2018/1972 25 artiklassa säädettyihin tuomioistuimen ulkopuolisiin riitojenratkaisumenettelyihin.

19 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle kyseisistä säännöistä ja toimenpiteistä ja niihin myöhemmin mahdollisesti tehdyistä muutoksista.

20 artikla
Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin (EU) 2018/1972 118 artiklan 1 kohdalla perustettu viestintäkomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

21 artikla
Uudelleentarkastelu

1. Komissio antaa BERECiä kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kaksi kertomusta ja sen jälkeen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta.

Komissio antaa ensimmäisen näistä kertomuksista viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2025 ja toisen viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2029.

Näihin kertomuksiin on sisällytettävä muun muassa arviointi seuraavista:

- a) seuraavan sukupolven matkaviestinverkkojen ja -teknologioiden käyttöönoton ja täytäntöönpanon vaikutus verkkovierailumarkkinoihin;

- b) verkkovierailuasiakkaille tarjottavan palvelun laatua koskevien velvoitteiden tehokkuus, palvelujen saatavuus ja laatu, mukaan lukien säännellyille vähittäistason verkkovierailuäänipuhelupalveluille, -tekstiviestipalveluille ja -datapalveluille vaihtoehtoiset palvelut, ottaen huomioon erityisesti tekninen kehitys sekä eri verkkoteknologioiden ja -sukupolvien käyttömahdollisuus;
- c) kilpailu verkkovierailujen sekä vähittäis- että tukkumarkkinoilla, erityisesti operaattoreiden tosiasiallisesti maksamat tukkuhinnat ja pienten, riippumattomien tai vasta vähän aikaa toimineiden operaattoreiden ja virtuaalisen matkaviestinverkon operaattoreiden kilpailutilanne, mukaan lukien kaupallisten tukkutason verkkovierailusopimusten ja kauppapaikoilla ja vastaavissa välineissä kaupatun liikenteen vaikutus kilpailuun ja operaattoreiden väliset keskinäiset yhteydet;
- d) laitteiden välisten verkkovierailujen kehitys, mukaan lukien verkkovierailut esineiden internetin laitteilla;
- e) se, missä määrin 3 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden toteuttaminen, erityisesti kansallisten sääntelyviranomaisten antamien tietojen perusteella, ja 3 artiklan 6 kohdassa säädetyn ennakkolupamenettelyn toteuttaminen on tuottanut tuloksia kilpailun kehittämisessä säänneltyjen verkkovierailupalvelujen sisämarkkinoilla;
- f) saatavilla olevien vähittäishinnoittelumallien kehitys;

- g) muutokset datankulutukseen liittyvissä tottumuksissa sekä kotimaan- että verkkovierailupalvelujen osalta, mukaan lukien eurooppalaisten loppukäyttäjien matkustustottumusten muutokset, jotka johtuvat sellaisista olosuhteista kuin pandemiat, esimerkiksi covid-19-pandemia, tai luonnonkatastrofit;
- h) se, kykenevätkö kotiverkon operaattorit pitämään voimassa kotimaiset laskutusmallinsa ja missä määrin poikkeuksellisia verkkovierailujen vähittäistason lisämaksuja on hyväksytty 6 artiklan nojalla;
- i) se, kykenevätkö vierailuverkon operaattorit kattamaan säänneltyjen tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta tosiasiallisesti aiheutuneet kustannukset, ottaen huomioon viimeisimmät tiedot verkon käyttöönotosta sekä verkkojen teknisten valmiuksien, hinnoittelumallien ja rajoitusten kehityksen, esimerkiksi mahdollisuuden käyttää kapasiteettiin eikä kulutukseen perustuvia kustannusmallilaskelmia;
- j) operaattoreiden 7 artiklan nojalla hyväksyttävien täytöntöönpanosäädösten mukaisesti soveltaman kohtuullisen käytön politiikan vaikutus, myös vaikutus loppukäyttäjien kulutukseen, mukaan lukien tällaisen kohtuullisen käytön politiikan soveltamisessa ja täytöntöönpanossa ilmenevien epäjohtonmukaisuuksien yksilöinti; tällaisen politiikan yleisen soveltamisen tehokkuus ja oikeasuhteisuus;

- k) se, missä määrin verkkovierailuasiakkaat ja -operaattorit kohtaavat ongelmia, jotka liittyvät lisäarvopalveluihin ja 16 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan nojalla perustetun lisäarvopalvelujen numerointialueita koskevan tietokannan täytäntöönpanoon;
- l) tässä asetuksessa säädettyjen hätäviestintää koskevien toimenpiteiden soveltaminen ja hätäviestinnän käyttöön verkkovierailujen aikana liittyvät valitukset;
- m) tahattomiin verkkovierailuihin liittyvät valitukset.

2. Unionin laajuisten verkkovierailumarkkinoiden kilpailun kehittymisen arvioimiseksi BEREC kerää kansallisilta sääntelyviranomaisilta säännöllisesti tietoja säänneltyjen verkkovierailuäänipuhelupalvelujen, -tekstiviestipalvelujen ja -datapalvelujen vähittäis- ja tukkuhintojen kehityksestä, mukaan lukien tasapainoiseen ja epätasapainoiseen verkkovierailuliikenteeseen sovellettavat tukkuhinnat, seuraavan sukupolven matkaviestinverkkojen ja -teknologioiden käyttöönoton ja täytäntöönpanon vaikutuksesta verkkovierailumarkkinoihin, kauppapaikkojen ja vastaavien välineiden käytöstä, laitteiden välisten verkkovierailujen ja esineiden internetin laitteiden kehityksestä sekä siitä, missä määrin tukkutason verkkovierailusopimukset kattavat palvelun laadun ja tarjoavat käyttöoikeuden eri verkkoteknologioihin ja -sukupolviin. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat antaa tällaiset tiedot tapauksen mukaan koordinoitusti muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

BEREC kerää kansallisilta sääntelyviranomaisilta myös säännöllisesti tietoja siitä, miten operaattorit soveltavat kohtuullisen käytön politiikkaa, pelkäänsä kotimaassa sovellettavien hintojen kehityksestä, kestävyysmekanismien soveltamisesta, verkkovierailuja koskevista valituksista ja palvelun laatua koskevien velvoitteiden noudattamisesta. Tarvittaessa kansalliset sääntelyviranomaiset koordinoivat yhdessä muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja keräävät näiltä tällaisia tietoja. BEREC kerää ja antaa säännöllisesti lisätietoja avoimuudesta sekä hätäviestintää, lisäarvopalveluja ja verkkovierailuja muissa kuin maanpäällisissä yleisissä matkaviestinverkoissa koskevien toimenpiteiden soveltamisesta.

BEREC kerää tietoja myös tukkutason verkkovierailusopimuksista, joissa ei sovelleta 9, 10 tai 11 artiklassa säädettyjä verkkovierailupalvelujen tukkutason enimmäishintoja, ja sellaisten tukkutason sopimusperusteisten toimenpiteiden toteuttamisesta, joiden tarkoituksena on estää pysyvä verkkovierailu tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden poikkeava tai vilpillinen käyttö muihin tarkoituksiin kuin säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjontaan verkkovierailuoperaattoreiden asiakkaille näiden matkustaessa ajoittain unionin alueella.

BERECin tämän kohdan mukaisesti keräämät tiedot toimitetaan komissiolle vähintään kerran vuodessa. Komissio julkistaa ne.

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2027 välikertomuksen, joka perustuu BERECin tämän kohdan mukaisesti keräämiin tietoihin, ja sen jälkeen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta.

Tämän kohdan mukaisesti kerättyjen tietojen perusteella BEREC raportoi säännöllisesti hinnoittelun ja kulutustottumusten kehityksestä jäsenvaltioissa sekä kotimaan- että verkkovierailupalvelujen osalta, tukkutason tosiasiallisten verkkovierailuhintojen kehityksestä verkkovierailupalvelujen tarjoajien välisessä epätasapainoisessa liikenteessä sekä verkkovierailupalvelujen vähittäishintojen, tukkuhintojen ja tukkutason kustannusten välisestä suhteesta. BEREC arvioi, kuinka läheisesti kyseiset osatekijät liittyvät toisiinsa.

22 artikla

Ilmoitusvelvollisuudet

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ne kansalliset sääntelyviranomaiset ja tapauksen mukaan muut toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat tässä asetuksessa säädettyjen tehtävien suorittamisesta.

23 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EU) N:o 531/2012.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

24 artikla

Voimaantulo ja voimassaolon päätyminen

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2022.

Verkkovierailuoperaattoreiden velvoitteita antaa 13 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettut tiedot lisäarvopalvelujen numerointialueista ja 15 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettut tiedot vaihtoehtoisista hätäviestintäkeinoista 16 artiklassa tarkoitetuissa tietokannoissa olevien tietojen osalta sovelletaan kuitenkin 1 päivästä kesäkuuta 2023.

Tämän asetuksen voimassaolo päättyy 30 päivänä kesäkuuta 2032.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

LIITE I

Kumottu asetus ja luettelo sen muutoksista

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 531/2012 (EUVL L 172, 30.6.2012, s. 10)	
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2120 (EUVL L 310, 26.11.2015, s. 1)	Ainoastaan 7 artikla
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/920 (EUVL L 147, 9.6.2017, s. 1)	

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Asetus (EU) N:o 531/2012	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	–
1 artiklan 3 kohta	1 artiklan 2 kohta
1 artiklan 4 kohta	–
1 artiklan 5 kohta	1 artiklan 3 kohta
1 artiklan 6 kohta	1 artiklan 4 kohta
1 artiklan 7 kohta	–
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta	2 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
2 artiklan 2 kohdan c alakohta	–
2 artiklan 2 kohdan d alakohta	2 artiklan 2 kohdan c alakohta
2 artiklan 2 kohdan e alakohta	2 artiklan 2 kohdan d alakohta
2 artiklan 2 kohdan f alakohta	2 artiklan 2 kohdan e alakohta
2 artiklan 2 kohdan g alakohta	2 artiklan 2 kohdan f alakohta

Asetus (EU) N:o 531/2012	Tämä asetetus
2 artiklan 2 kohdan h alakohta	2 artiklan 2 kohdan g alakohta
2 artiklan 2 kohdan j alakohta	2 artiklan 2 kohdan h alakohta
2 artiklan 2 kohdan k alakohta	2 artiklan 2 kohdan i alakohta
2 artiklan 2 kohdan m alakohta	2 artiklan 2 kohdan j alakohta
2 artiklan 2 kohdan o alakohta	2 artiklan 2 kohdan k alakohta
2 artiklan 2 kohdan p alakohta	2 artiklan 2 kohdan l alakohta
2 artiklan 2 kohdan q alakohta	2 artiklan 2 kohdan m alakohta
2 artiklan 2 kohdan r alakohta	2 artiklan 2 kohdan n alakohta
2 artiklan 2 kohdan s alakohta	–
3 artiklan 1–8 kohta	3 artiklan 1–8 kohta
3 artiklan 9 kohta	–
4 artikla	–
5 artikla	–
6 artikla	20 artikla
6 a artikla	4 artiklan 1 kohta
–	4 artiklan 2 kohta
–	4 artiklan 3 kohta

Asetus (EU) N:o 531/2012	Tämä asetys
6 b artikla	5 artikla
6 c artikla	6 artikla
6 d artiklan 1, 2 ja 3 kohta	7 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
6 d artiklan 4 kohta	7 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
6 d artiklan 5 kohta	7 artiklan 4 kohta
–	7 artiklan 5 kohta
6 e artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale	8 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale
6 e artikla 1 kohdan a alakohta	8 artiklan 1 kohdan a alakohta
6 e artikla 1 kohdan b alakohta	–
6 e artiklan 1 kohdan c alakohta	8 artiklan 1 kohdan b alakohta
6 e artiklan 1 kohdan toinen alakohta	8 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas alakohta
6 e artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	8 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta
6 e artiklan 1 kohdan neljäs alakohta	8 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
6 e artiklan 2 kohta	–
6 e artiklan 3 kohta	8 artiklan 2 kohta
6 e artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale	8 artiklan 3 kohdan johdantokappale
6 e artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta	8 artiklan 3 kohdan a ja b alakohta
–	8 artiklan 3 kohdan c alakohta
–	8 artiklan 4 kohta

Asetus (EU) N:o 531/2012	Tämä asetetus
6 e artiklan 4 kohdan toinen alakohta	8 artiklan 5 kohta
–	8 artiklan 6 kohta
6 f artikla	–
7 artikla	9 artikla
9 artikla	10 artikla
11 artikla	–
12 artikla	11 artikla
–	12 artikla
14 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	13 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
–	13 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
14 artiklan 1 kohdan kolmas ja neljäs alakohta	13 artiklan 1 kohdan neljäs ja viides alakohta
14 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	15 artiklan 2 kohta
14 artiklan 1 kohdan viides ja kuudes alakohta	13 artiklan 1 kohdan kuudes ja seitsemäs alakohta
14 artiklan 2 kohta	13 artiklan 2 kohta
14 artiklan 2 a kohta	13 artiklan 3 kohta
14 artiklan 3 kohta	13 artiklan 4 kohta
–	13 artiklan 6 kohta
14 artiklan 4 kohta	13 artiklan 5 kohta
15 artiklan 1 ja 2 kohta	14 artiklan 1 ja 2 kohta
15 artiklan 2 a kohta	14 artiklan 3 kohta

Asetus (EU) N:o 531/2012	Tämä asetetus
15 artiklan 3 kohta	14 artiklan 4 kohta
15 artiklan 4 kohta	14 artiklan 5 kohta
15 artiklan 5 kohta	14 artiklan 6 kohta
–	14 artiklan 7 kohta
15 artiklan 6 kohta	14 artiklan 8 kohta
–	15 artikla
–	16 artikla
16 artiklan 1–4 kohta	17 artiklan 1–4 kohta
16 artiklan 4 a kohta	17 artiklan 5 kohta
16 artiklan 5 kohta	17 artiklan 6 kohta
16 artiklan 6 kohta	17 artiklan 7 kohta
17 artikla	18 artikla
18 artikla	19 artikla
19 artiklan 1 kohta	–
19 artiklan 2 kohta	–
19 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	21 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
–	21 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan a alakohta
19 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohta	21 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan b ja c alakohta
–	21 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan d alakohta
19 artiklan 3 kohdan c alakohta	21 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan e alakohta

Asetus (EU) N:o 531/2012	Tämä asetetus
19 artiklan 3 kohdan d alakohta	21 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan f alakohta
19 artiklan 3 kohdan e alakohta	21 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan g alakohta
19 artiklan 3 kohdan f alakohta	21 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan h alakohta
19 artiklan 3 kohdan g alakohta	21 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan i alakohta
19 artiklan 3 kohdan h alakohta	21 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan j alakohta
–	21 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan k alakohta
–	21 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan l alakohta
–	21 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan m alakohta
19 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	21 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja kolmas alakohta
19 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	21 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta
–	21 artiklan 2 kohdan viides alakohta
19 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta	21 artiklan 2 kohdan kuudes alakohta
19 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta	21 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
20 artikla	22 artikla
21 artikla	23 artikla
22 artikla	24 artikla
–	
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II